

Оснивачки сабор Српског покрета Двери, одржан 27. 06. 2015. године, у Чачку, донео је

ПРОГРАМ СРПСКОГ ПОКРЕТА ДВЕРИ НОВИ НАРОДНИ ДОГОВОР

Уводно слово

Не пристајемо на избор само између постојећих странака власти и опозиције. Не пристајемо да су само они избор и да морамо да бирамо једино између њих. Верујемо да је могуће бавити се политиком мимо постојећих странака и њихових монопола, и да ће то следећи избори и показати. Ми се на следећим изборима заправо опредељујемо да ли смо осуђени на вечиту власт постојеће политичке понуде или у Србији има и других људи који би умели да се баве политиком мимо оних које гледамо последњих деценија.

Не желимо да одемо из Србије. Желимо да и они који су отишли у свет у потрази за бољим животом врате се и помогну нам да се заједно изборимо за смисао живота у нашим селима и градовима, где хоћемо да останемо, радимо и стварамо своје породице.

Позивамо Вас да подржите своје синове и кћери, људе из народа које знате годинама и препознајете њихов рад, Младу Србију – да добијемо шансу да наше градове, општине и државу поведемо на један другачији начин, по мери свих наших породица.

Време је за смену политичких генерација, да Србија постане земља младих и да је поведу нови људи, нове идеје и нова енергија.

Породична и социјална политика

Неодговорна и недوماћинска политика вођена у Србији у протеклих више од пола века довела нас је до руба биолошког опстанка: према просеку старости становништва један смо од најстаријих народа у Европи, наши званичници крију да земљом харају бела куга и болести зависности, годишње у Србији 34.000 људи више умре него што се роди, имамо испод једног детета по брачном пару, а регистровано је више од 100.000 абортуса (за протеклих девет година, како је показао Попис становништва, изгубили смо 380.000 грађана због беле куге и одлива у иностранство, а домаћинства су нам постала двочлана).

Цене квадрата стамбеног простора су огромне и далеко изнад цене градње, тако да се и у овој области остварује екстрапрофит на рачун породичне Србије. Посебан проблем су зеленашке камате страних банака за стамбене кредите, као и општа незапосленост и сиромаштво, уз високе трошкове живота.

Утемељени на породичним вредностима ми имамо моралну основу за одговорну политику. То ћемо постићи поклањањем пажње пре свега породици: породици као моделу васпитања деце, усвајања вредности, стицања радних навика, извршавања породичних обавеза, превазилажења усамљеничког индивидуализма, јачања осећања сигурности и заједништва, као и неговања најбољих народних традиција. Ми стварамо друштво које води бригу о породици у свим фазама њеног развоја (од породице у заснивању до старачке породице). Пружићемо прилику породици да буде активни актер друштвеног живота. Добробит сваке породице у Србији проглашавамо приоритетним националним интересом. Наглашавамо, породица ће бити под посебном заштитом државе.

Све што руши породицу и породичне вредности ми ћемо преиспитати, а све што доприноси јачању породице, подстиче рађање и борбу против беле куге – ми ћемо подржати са државног нивоа: у медијима, образовању, култури, радним односима, социјалној и пореској политици...

Усвојићемо законске мере које ће додатно гарантовати права родитеља на васпитање деце, укључујући њихов поглед на свет и начин живота. Спречићемо доношење квази-закона који свако, па и најблаже, физичко кажњавање детета проглашава насиљем и довољном основом за одузимање деце родитељима. Двери праве разлику између благог и васпитног физичког кажњавања деце и физичког злостављања. Свака наша кућа треба да постане СИГУРНА КУЋА. Законодавство мора да себи постави као приоритетан циљ ОЧУВАЊЕ ПОРОДИЦЕ.

Законодавство у области здравства као циљ треба да пред лекара постави очување зачетог живота, при чему је главни задатак да жена у потпуности буде упозната са свим негативним ризицима који су последица абортуса. Пре него што жена изврши абортус треба јој омогућити, као што је случај у многим земљама, двонедељни период за размишљање, при чему јој на увид треба ставити документ о информисаној сагласности, који ће потписати пре извршења абортуса. У документу ће свима разумљивим језиком бити описано шта се све дешава са фетусом и самом женом приликом абортуса, као и о последицама истог по жену.

Бригу мајке о домаћинству и гајењу деце изједначићемо са другим друштвено-корисним делатностима. Мајке које нису запослене, а имају четворо и више деце добијаће месечну помоћ у износу просечне плате у Србији, а њена брига о деци рачунаће јој се у радни стаж. Основни став Двери је: **ЖЕНИ НЕ ТРЕБА ВИШЕ ЖЕНСКИХ ПРАВА НЕГО МАЈЧИНСКИХ ПРИВИЛЕГИЈА.**

Многодетне породице имаће државну подршку за решавање стамбеног питања. Даваћемо стимулације послодавцима који дају олакшице (попут флексибилног радног времена) родитељима вишедетних породица, као и онима који укључују помоћ породицама с више деце у свој социјални пакет.

Утемељићемо државну награду, која ће имати и новчани део, за родитеље вишедетне породице, и та награда биће уручивана на државни Дан породице и породичних вредности.

Циљеви:

- подстаћи рађање и подржати породице да роде прво и свако наредно дете
- развој здравственог и образовног система у функцији породице
- медијска, медицинска и просветна промоција рађања и културе живота
- промоција и развој радне етике, радних навика и одговорности
- материјална подршка социјално угроженим вишедетним породицама, уз посебан подстицај и оснаживање ка осамостаљивању
- реформа Закона о раду и пореског система у корист вишедетних породица, трудница и младих брачних парова
- помоћ државе отварању породичних фирми, као и оним породицама које желе да се врате на село
- већа спремност државе за помоћ угроженима у ванредним ситуацијама изазваним елементарним непогодама
- већа пажња старачким домаћинствима и социјалној заштити старих, домовима за пензионере и ширењу геронтолошке службе уопште
- већа социјална брига друштва за угрожене групе (болесне, сиромашне, децу у систему социјалне заштите, незапослене, труднице, породиље, мајке које раде и имају децу, мајке које су и предузетници, самохране родитеље, инвалиде, особе ометене у развоју...)
- посебна социјална и здравствена заштита за ратне ветеране, војне инвалиде, породице погинулих и војне пензионере
- борба против болести зависности
- Србија без гладних и несташнице млека и хлеба
- брига за природну средину и друштвено окружење у коме се живи

- обнова српског задужбинарства
- нове колективне акције за 21. век (попут некадашњих моба, задругарства, радних акција, јавних радова...)

Мере:

1. Оснивање Министарства за породицу и социјалну сигурност
2. Оснивање Националног савета за заштиту и помоћ породици
3. Доношење Националног плана за борбу против беле куге
4. Усвајање Националне стратегије за помоћ сиромашнима, незапосленима, посебно мајкама, и оболелима од најтежих болести
5. Усвајање новог Грађанског законика Републике Србије са посебним освртом на Породично право
6. Измене и допуне Закона о раду: заштита трудничких, породилских и мајчинских права у односу на послодавце; смањење броја радних сати за мајке у функцији поклањања веће бриге одгајању деце; строго кажњавање послодаваца за условљавање младих жена бланко отказима у случају трудноће, смањење папирологије и бирократских степеника потребних за остваривање породилских и других породичних накнада, подстицаји послодавцима који показују социјалну одговорност...
7. При запошљавању дати предност кандидатима који долазе из породица у којима ни један члан није запослен, или су из породица са више деце...
8. На нивоу Србије кренућемо у афирмативну кампању ширења породичних вредности и рађања, а као државни празник увешћемо и Дан породице, као нерадни дан и нарочито подсећање на очување најважније установе једног друштва
9. Укидање смањивања плате за време трудничког одсуства
10. Увођење посебних мера стимулације рађању више деце и породичног додатка
11. Оснивање Одбора за помоћ породици при локалним самоуправама
12. Смањење и ослобађање од пореза за одређене најнеопходније дечје артикле
13. Увођење додатног пореза на луксуз и преусмеравање тих средстава за помоћ брачним паровима у лечењу стерилитета
14. Стварање Фонда дијаспоре за борбу против беле куге у Србији
15. Нова стамбена политика у служби вишедетних породица
16. Увођење бенефицираног радног стажа за мајке троје и више деце
17. Уклапање у постојеће или увођење новог предмета у школе под називом Породично образовање и домаћинство, у складу са Породичним законом, који омогућава „васпитање и образовање деце у складу са етичким, емоционалним и националним вредностима породице и друштва”
18. Државна политика подршке повратку грађана Србије из расејања (повластице за улагања и отварање породичног бизниса, олакшавање добијања личних докумената...)
19. Додатно опорезовање кич и шунд телевизијских програма, посебно ријалити шоуа, и улагања опорезованих средстава путем јавног конкурса у продукцију дечјих и културно-образовних програма
20. Ширење кроз образовни систем, медијску уређивачку политику и културну политику традиционалних породичних вредности, као општег културног обрасца неопходног за опстанак и обнову друштва
21. Појачавање и проширивање улоге Саветодавних центара при медицинским и образовним центрима на тему заштите репродуктивног здравља, превенције болести зависности и свих других питања деце, младих и породице уопште

22. Свим подстицајним средствима и пореским олакшицама омогућити деметрополизацију, подршку мањим градовима и животу на селу, бављење пољопривредом, сеоским туризмом и производњом здраве хране, као и отварање породичних фирми и сеоских производних, прерађивачких и потрошачких задруга.
23. За подручја без или са мало радно способног становништва спровести посебне социјалне програме како би се збринули стари људи.
24. Понудити најповољније услове младим и одважним породицама решеним да живе и раде у граничним или пасивним подручјима.
25. Оснивање посебних прихватних центара за збрињавање деце чији родитељи не могу да их издржавају а не желе да изврше абортус, као и прихватање жена док не изнесу трудноћу и не породе се.
26. При свакој гинеколошкој амбуланти формирати консултативни центар, у коме ће бити стручна лица спремна на разговор са женом која је решила да прекине трудноћу.
27. Треба створити прихватишта за самохране мајке које су се нашле у тешкој животној ситуацији. У сарадњи државе и традиционалних верских заједница наших простора, таква прихватишта би самохраним мајкама обезбеђивала како привремени смештај, тако и даљу помоћ и животну оријентацију.
28. У средњошколске образовне програме увести упознавање ученика са процесом развоја фетуса у утроби мајке, с нарочитим освртом на опасности последица абортуса по живот и здравље жене.
29. У средствима масовног информисања покренути масовну кампању упознавања становништва са лепотом детета у пренаталном периоду, као и са последицама абортуса по живот нерођених, живот и здравље жене, као и демографију.
30. Разрадићемо програме нарочите здравствене и социјалне заштите за многодетне породице.

Домаћинска економија

Узроци економске пропасти Србије су бројни и вуку корене још из ранијих периода комунизма, ратова, санкција и тадашњих партијско-тајкунских монопола. Међутим, сматрамо да је за садашње изузетно лоше стање у економији Србије најзаслужније функционисање Уједињених Монопола Србије. Од петог октобра 2000. године смо под директном контролом њиховог првог круга – уједињених глобалних монопола у виду: међународних интересних група, ММФ-а, Светске банке, мултинационалних компанија и НАТО пакта. Они су путем институционализације извршили колонијално заробљавање Србије довођењем на власт другог круга – политичких странака које испуњавају њихове жеље и захтеве. Остварена је контрола над готово свим политичким странкама у Србији и успостављено тржиште политичке понуде са циљем да на власт дођу „најкооперативнији“. Они су заједнички створили и народу на грбачу ставили трећи круг – тајкуне који су добијали максималне привилегије и монополе како би за што краће време успели да обезбеде што веће профите из којих би се сви заједно намиривали.

Овакво стање одржавано је кроз стратегију „дуплог дна“ у коме је народу причано једно а правно-нормативним актима и економским мерама чињено управо супротно. Наметањем услова европских интеграција и разним другим методама вршен је притисак на „експерте и патриоте“ да тајно прихвате неповољне финансијске аранжмане и потпишу обавезујућа акта колонијализма и економског поробљавања.

Тако је спровођена колонијална тј. изузетно недомашинска и непатриотска економска политика која се пре свега огледала у држању прецењеног курса динара који је вештачки одржаван сумњивим и спорним приватизацијама и нерационалним задуживањем код ММФ-а. Оваква политика курса је стимулисала увоз и чинила домаћу производњу неисплативом,

услед чега се привреда Србије нашла у веома неповољној ситуацији. Производња као основни покретач привреде једне земље је готово уништена. Домаћи произвођачи су изложени погубном утицају неконтролисаних конкуренција увозне робе услед готово потпуног укидања царина, квота и контингента па су многи производни капацитети угашени. Привреда је постала презадужена и неликвидна, са великим ненаплаћеним потраживањима. Знатно је повећан платно-билансни и трговински дефицит, даване су концесије по изузетно неповољним условима, повећан је одлив стручне радне снаге, корупција цвета на свим нивоима, а велики број грађана Србије је остао без посла и доведен на ивицу пропасти.

Двери сматрају да је за решавање катастрофалног стања у економији кључна промена у политичкој сфери – на изборима, тј. разбијање поменутих три круга Уједињених монопола Србије, и то изборном вољом грађана Србије. То је предуслов да би се створила стабилна основа за суштинске и корените промене у економији, које би довеле до претпоставки за економски опстанак Србије, па тек потом и повећања запослености и пораста животног стандарда грађана Србије.

Основни национални циљеви у области економије и институционално решење које би гарантовало њихово спровођење

Двери сматрају да је економски опстанак и напредак једна од најпоузданијих мера патриотизма! Сматрамо да власт мора да се обавезе на постизање националних циљева у виду одређених макроекономских параметара успешности. Најважнији циљ је постизање максимално могућег раста бруто-друштвеног производа и максимално могућег повећања запослености, уз што мањи степен инфлације. Да би се то остварило Влада би морала да се обавезе на:

1. Разбијање уједињених монопола и обезбеђивање нормалних тржишних услова за мала и средња предузећа;
2. Улагање у производњу из буџета;
3. Замену и смањење увоза домаћом производњом;
4. Смањење унутрашњег и спољног дуга до његовог нестанка.

Двери се залажу за успостављање одговарајућег институционалног решења којим би се гарантовало спровођење националних циљева у области економије. Сматрамо да Председник Републике треба да захтева од парламентарних странака и њихових кандидата за председника владе да поред осталог доставе одговоре и на питања колико ће годишње:

- смањити платни дефицит,
- смањити спољни и унутрашњи дуг,
- инвестирати у привреду из буџета.

Кандидати треба да дају и предлоге других мера о актуелним економским питањима, као и мера за спровођење конкретних средњерочних и дугорочних економских циљева који су раније усвојени у Скупштини на основу широке јавне расправе, како би се обезбедио континуитет спровођења економске политике. Сматрамо да би Председник Републике поред осталих критеријума морао најозбиљније да узме у разматрање доделу мандата кандидату са најповољнијом понудом и највећим кредибилитетом, који би гарантовао спровођење задатих циљева. Сматрамо да Скупштина треба једном годишње редовно, а по потреби и ванредно да разматра резултате рада Владе и оцењује одступања између оствареног и прокламованог.

Сматрамо да у случају подбацивања плана Влада по аутоматизму треба да буде у оставци. По увиду у објективно стање ствари Скупштина би сменила или дала могућност Влади да настави свој мандат под одређеним условима. Сматрамо да би овакво институционално решење суштински променило данашњи однос народа и његових изабраника јер би изабраници били притиснути да остваре развојне циљеве чиме би се патриотизам мерио делима а не речима.

Циљеви:

- напуштање погубног неолибералног економског модела
- заустављање либерализације тржишта која уништава домаћу привреду
- темељна реконструкција банкарског система (Народна банка под контролом представника народа, додатно опорезовање страних банака и посебни подстицаји домаћим банкама: формирање Развојне банке Србије и државног Фонда за одрживи развој у циљу домаћих инвестиција
- раскидање зависног односа према ММФ-у
- нова политика курса динара
- нова политика чувања девизних резерви
- субституција увоза
- ревизија плачкашке приватизације
- законска борба против монопола и корупције
- проширење капацитета и надлежности Државне ревизорске институције
- сузбијање монопола у малопродаји
- нов однос према страним инвестицијама и тајкунима
- развој домаће науке и информатичко-комуникационих технологија, обнова института и научног рада на факултетима
- комплетно образовање усклађено са потребама привреде
- обнова наменске војне производње
- осигурање енергетске, сировинске и прехранбене безбедности
- производња хране и обнова прерађивачких капацитета
- подстицање удруживања у производњи
- поспешивање железничког саобраћаја и изградња унутарсрпских путних коридора
- српске економске интеграције и равномерни развој
- реформа пореског и пензијског система
- унапређење државне управе и поједностављивање законоправила
- развијање сеоског, бањског, планинског, верског, здравственог и градског туризма

Мере:

1. Темељна реконструкција банкарског система

Двери сматрају да је један од главних узрока оваквог економског стања препуштање банкарског сектора страном фактору. Банке које су углавном у потпуном страном власништву су држане у повлашћеном положају у односу на привреду. Стране банке нису имале општи интерес а ни обавезу да значајније и под повољнијим условима дугорочно инвестирају у привреду. Народна банка Србије је омогућила давање банкарских кредита под неповољним условима који су индексирани у страном валути, чиме су банке биле ослобођене од ризика промене курса који је у потпуности пребачен на привреду и грађане. НБС је дозволила да представништва страних банака пласирају кредите са променљивом каматном стопом из средстава добијених од својих централа, док је штедња грађана коришћена за куповину државних хартија од вредности ради „крпљења“ буџета и вештачког одржавања курса. На тај начин су банке остваривале енормне профите, знатно веће него у другим земљама у тзв. „транзицији“.

Двери се залажу за доношење новог закона о банкама и темељну реконструкцију банкарског система у Србији. Двери су против тзв. „независности“ НБС, тј. зависности од међународних финансијских институција и страног капитала. Сматрамо да политика НБС треба да буде у сагласности са дугорочном економском политиком и у функцији развоја привреде.

Двери се залажу за покретање истражног поступка ради утврђивања евентуалне кривичне одговорности у вези стечаја четири велике државне банке, чиме је отворен простор

за препуштање готово комплетног банкарског сектора глобалним монополима. Двери су за преиспитивање сумњивих докапитализација домаћих банака које су биле у делимичном или потпуном власништву Републике Србије извршених од стране међународних финансијских институција.

Залажемо се за строжију контролу протока новца у држави како би се смањило избегавање пореских обавеза и разне злоупотребе. Уколико се покаже да се у постојећем систему платног промета не могу постићи задовољавајуће мере контроле инсистираћемо на повратку платног промета из банака у Завод за обрачун и плаћање (ЗОП). Залажемо се и за ригорозну контролу пословања банака са иностранством посебно у вези тзв. cross border кредита чији обим треба значајно смањити.

Залажемо се за ограничавање давања девизних кредита у значајнијим износима осим привредним субјектима и грађанима који имају стабилан девизни прилив. Сматрамо да држава треба да ограничи и у значајној мери смањи ниво задуживања код банака са циљем да банке преусмере пласирање средстава у привреду, а не као до сада у државне хартије од вредности. Залагаћемо се за укидање монопола банака у финансијском пословању са државом. Сматрамо да треба дати ту могућност и другим финансијским институцијама (државни и приватни пензиони и остали фондови, осигуравајуће куће и сл.) са циљем да се задуживање обави по што повољнијим условима. Са друге стране, залажемо се да се држава што мање задужује у земљи и иностранству до потпуног нестанка дуга.

Сматрамо да је један од највећих изазова решавање проблема кредита индексираних у страном валути. Сматрамо да НБС треба да наложи банкама да ове кредите трансформише у одговарајуће динарске кредите чиме би се добар део валутног ризика пребацио са привреде и грађана на банке и државу. Претпостављамо да ће један део овако трансформисаних кредита и даље бити превелики терет посебно за грађане. Залагаћемо се за примену других механизма за помоћ дужницима, поред осталог и за отварање посебног – наменског лизинга у већинском или претежном власништву државе који би омогућио подношљивије месечне обавезе дужника.

Двери се залажу за пребацивање терета опорезивања штедње са грађана на банке, као и за додатно опорезивање банака и ограничење енормних банкарских профита, чиме би се остварио нови прилив у буџет и постигао већи степен националне економске суверености и финансијске независности. Залажемо се за улагање што већег дела ових средстава у Развојну банку Србије.

2. Раскидање зависног односа према ММФ-у и спољни дуг

Двери се залажу за престанак задуживања и раскидање зависног односа од ММФ-а јер то подразумева веома погубна условљавања и ограничавања у вођењу економске политике, чије последице трпе грађани Србије.

Уколико је потребно узимати иностране кредите Двери се залажу за постизање ширег стратешког договора на међудржавном нивоу са пријатељским државама, пре свега Русијом и земљама БРИКС групације како би се обезбедила средства по што повољнијим условима. Највећи део тих средстава треба да буде коришћен у циљу остваривања капиталних инвестиција у стратешким областима и поспешивања привредне сарадње и робне размене, у обостраном интересу и без економских и политичких условљавања. Двери се залажу за постизање новог договора са појединачним повериоцима спољног дуга, и то по принципу да се понуди гарантована отплата одређеног дела уз отписивање остатка дуговања. Сходно томе, залажемо се за постизање посебног договора са оним повериоцима који су понудили најповољније услове, тј. пристали да отпишу што већи део дуга.

3. Политика курса

Двери се залажу за напуштање политике курса прецењеног динара. Политика курса динара треба да буде у функцији субституције увоза, подстицања производње и повећања извоза. Сматрамо да је потребно постепено и фазно прилагођавање курса динара ка

тржишном курсу како се не би угрозили грађани и привреда. Они треба унапред да буду упознати са планом мера, како би се могли на време припремити и прилагодити и како би се у међувремену уз примену других мера оствариле прихватљивије цене производа и услуга, као и одговарајући паритети.

4. Девизне резерве

Двери се залажу за промену структуре девизних резерви. С обзиром на интензивирање светске финансијске кризе залажемо се за смањење удела дужничких хартија од вредности у укупним девизним резервама. Залажемо се за избегавање сумњивих обвезница државног дуга појединих западних земаља (пре свих САД и Велике Британије) из девизних резерви, као и за увођење стабилнијих валута и државних хартија од вредности. Залажемо се за враћање што већег дела девизних резерви у земљу и њихово коришћење у циљу развоја економије. Двери се залажу за праћење потеза Русије у вези са могућношћу да рубља постане регионална резервна валута са циљем да интензивну робну размену прати међусобно држање валута у девизним резервама. Исто се односи и на валуте осталих држава БРИКС групације. Двери се залажу за повећавање удела злата и сребра у девизним резервама, као и за стављање експлоатације ових племенитих метала под строгу државну контролу.

5. Субституција увоза

Двери се залажу за фокусирање на субституцију, тј. смањење и замену увоза као једну од кључних мера за подстицање домаће привреде. На тај начин се ефикасније и брже може постићи смањење платно-билансног и спољно-трговинског дефицита земље него повећањем извоза. Залажемо се за озбиљну стручну анализу која би показала које привредне гране су најпогодније за политику подршке субституције увоза која би била подржана од стране државе из буџета.

С тим у вези, Двери се залажу за примену мера као што су средњорочна царинска заштита домаћих произвођача у стратешким гранама, количинско ограничавање увоза системом квота и контигената, као и увођење разних мера ванцаринске заштите. Сматрамо да квоте и контигенти треба да буду под сталном контролом Државне ревизорске институције, како не би биле извор корупције и монопола. Исто тако залажемо се за хитно поништавање свих погубних мера у овој области које су примењене услед једностране примене Споразума о стабилизацији и придруживању са ЕУ и кршења реципроцитета у примени ЦЕФТА споразума. Сматрамо да поред тога субституција увоза треба да буде финансијски подржана од стране развојних банака давањем државних гаранција, пореским и другим олакшицама за улагање у стратешке гране. Сматрамо да је субституција увоза права основа за дугорочан и стабилан извоз.

6. Ревизија приватизације

Двери се залажу за преиспитивање свих уговора о приватизацији домаћих предузећа од 2000. године и поништавање оних приватизација које су резултат злоупотребе положаја, превара и личних договора, а којима су јавна добра и стратешки ресурси продавани по вишеструко нижим ценама од тржишних, чиме је директно оштећена држава Србија, њен буџет и њени грађани. Двери се залажу за кривичну одговорност свих оних који су спровели овакве плачкашке приватизације. Сматрамо да је потребно извршити анализу сваког конкретнег случаја приватизације и предложити одговарајуће мере.

Залажемо се и за детаљну контролу досадашњег рада Акцијског фонда. Двери су против продаје стратешки важних јавних предузећа. Зауставићемо приватизацију свих природних и привредних капацитета од стратешког државног значаја и преиспитати досадашње облике продаје јавне својине и природних богатстава Србије: извора пијаће воде, речних токова, рудника, лековитих бања и пољопривредног земљишта.

Двери се залажу за доношење Закона о испитивању порекла имовине и предузећа свих лица која су у периоду од 1989. до 2011. године остваривали нереално високи раст и профите на годишњем нивоу, са циљем да буде проверено да ли су до имовине дошли злоупотребом службеног положаја, корупцијом, политичким и другим монополским позицијама и разним привилегијама, као и противзаконитим, преварним и криминалним радњама.

7. Борба против монопола и корупције и развој слободног тржишта

Двери се залажу за законско и институционално сузбијање паразитског деловања Уједињених монопола Србије: страних банака и компанија, страних амбасада, контролираних медија, домаћих тајкуна у монополском положају. Двери се залажу за поштравање постојећих критеријума о дефиницији монопола. Залажемо се за примену оштрих мера против монопола које укључују:

- ванредно опорезивање,
- прогресивно опорезивање „великих играча“,
- неједнако царинско оптерећење у односу на величину увозника,
- принудно разбијање на мање целине,
- стимулисање конкуренције давањем бенифиција и олакшица мањим и средњим предузећима и сл.

Двери се оштро противе и картелизацији, поготово у банкарском сектору.

Са друге стране, Двери сматрају да је због дугогодишњег утицаја интересних група и злоупотреба положаја на различитим нивоима тржиште Србије некомплетно и недефинисано и да због тога имамо висок ниво сиве и црне економије. С тим у вези, Двери се залажу за увођење јасних правила за поспешивање тржишне утакмице и њихову строгу контролу са циљем да се развије слободно тржиште.

Сматрамо да је борба против корупције на системском нивоу немогућа без заокруживања контроле над одређеним бројем кључних позиција у власти. Залажемо се за заокруживање повратних механизма који би омогућили да се налази државних тела за борбу против корупцију ванредно, по хитном поступку и без одлагања, постану радни задаци за Државну ревизорску институцију и/или Тужилаштво како би се чим је пре могуће утврдио или оповргнуо случај корупције и даље поступало по јасно дефинисаној процедури. Залажемо се за знатно поштравање казних мера у случају корупције и за њихово доследно спровођење без изузетака. Залажемо се за значајно проширење капацитета и надлежности Државне ревизорске институције и на јавна предузећа, као и на предузећа и банке које су у већинском или знатном делу у власништву државе. Двери се залажу и за формирање тела за борбу против корупције и одељења Државне ревизорске институције на локалном – градском и општинском нивоу.

8. Сузбијање монопола у малопродаји

Посебну пажњу ћемо обратити на разбијање монопола у малопродаји који значајнијим делом држе малопродајни трговински ланци у страном и/или тајкунском власништву.

Домаћи произвођачи, поготово они мањи и средњи, су од великих трговинских ланаца на разне начине уцењени и рекетирани. Они морају да бирају између два зла: да ли да не послују са великим трговинским ланцима и да пропадну јер немају где да пласирају робу или да послују са њима уз бројне уцене, уступке, рекет и кашњења у плаћањима са такође значајном вероватноћом да пропадну.

Наиме, трговински ланци користе своју монополску позицију тако што намећу разна правила као што су:

- Прво пуњење – обавеза да се прва испорука робе која ће се пласирати да бесплатно

- Listing fee – наплаћује се место на полици јер на пример потрошачи највише купују производе на полицама у висини очију. Са друге стране одређени ланци наплаћују ову глобу без обзира где ће се налазити производ.

- Cassa sconto – додатни накнадни, недоговорени количински рабат којим трговински ланац уцењује добављаче плаћањем доспелих обавеза

- Продужавање рока за уплату и кашњење у плаћању и сл.

Залагаћемо се за забрану, строгу контролу и оштро кажњавање наведених и сличних правила којима се уцењују добављачи.

Трговински ланци у страном власништву су ширењем мреже практично куповали и тржиште, тј. могућност за пласман својих производа. Честа је ситуација да се поред пар најјачих углавном страних брендова у одређеној категорији производа нуди тзв. „private label“ тј. један или чак више производа робне марке тог трговинског ланца (произведене углавном ван Србије) и то у значајним количинама на полицама. На тај начин нема у понуди малих локалних, регионалних и великих добављача - произвођача из Србије. Велики трговински ланци су истовремено и велики увозници па они пласирају широк спектар иностраних производа који гуше домаћу производњу.

Инсистираћемо на одговарајућој, знатно већој заступљености домаћих произвођача – добављача на локалном, регионалном, националном, као и на нивоу српских земаља. Инсистираћемо на значајнијој заступљености производа, полупроизвода и сировина у робним маркама малопродајних ланаца који су пореклом из Србије и српских земаља у региону. Залажемо се да се скрати максимални рок плаћања према добављачима на 60 дана чиме би се створила равнотежа тј. заштитили добављачи од прејаких трговаца, али и трговци од прејаких добављача (углавном у страном власништву са перманентним маркетиншким кампањама које инсистирају на авансном или direct debit плаћању).

9. Однос према страним инвеститорима и тајкунима

Двери су за раскидање колонијалног положаја према страном капиталу у који нас је довео садашњи режим, а који за коначан резултат има екстериторијалан правни и економски статус страних инвестиција као што је то већ виђено у земљама трећег света. Двери су за укидање субвенција и пореских олакшица страним инвеститорима ради отварања нових радних места јер је очигледно да ће многи од њих пребацити производњу ван Србије када субвенције више не буду покривале трошкове радне снаге.

Под непожељним страним и тајкунским инвестицијама (приватизацијама) сматрамо инвестиције у којима је предузеће постало део пљачкашког глобалног и/или пљачкашког домаћег система у коме су поред осталог:

- наметнуте екстремно мале наднице у неодговарајућим радним условима,
- отпуштен највећи део радника,
- пренешена „прљава“ технологија и производи,
- у значајној мери промењена основна делатност предузећа,
- знатно сужен асортиман производње,
- увожена сировина и полупроизвод који се у одговарајућем квалитету производи и

код нас,

- активност сведена на паковање робе која је произведена ван Србије,
- драстично раскинуте везе са домаћим добављачима роба и услуга,
- наменски изношен профит из земље путем непостојећих или „надуваних“

информатичких, маркетиншких и консултантских услуга, као и на разне друге начине.

Двери се залажу за потпуну, корениту промену привредног окружења. Залажемо се за детаљну анализу постојећих страних и тајкунских приватизација и примену мера које би резултовале њиховим структурним прилагођавањем потребама привреде Србије и средњерочним и дугорочним циљевима економске политике.

Сматрамо да је потребно увођење посебног прогресивног антиглобалистичког и антитајкунског пореза као пресудне мере која би принудила тајкуне и стране инвеститоре да се прилагоде жељеном привредном окружењу. Таквим предузећима би се временом могао смањивати поменути порез уколико би у задатом року испунили тражене захтеве који би се од случаја до случаја сводили на:

- побољшање услова рада,
- увођење еколошких мера и мера заштите на раду,
- враћање првобитне делатности предузећа,
- проширење капацитета и асортимана производње уколико су у питању дефицитарни производи,
- коришћење домаћих сировина и полупроизвода у процесу производње,
- ангажовање домаћих добављача роба и услуга,
- знатно смањење одлива профита из земље и сл.

Те активности треба да спроведе и координише посебно тело које би формирала Влада Србије, а које би своје извештаје периодично давало на увид одговарајућем скупштинском одбору. Цео поступак мора бити контролисан од стране Државне ревизорске институције, као и тела за борбу против монопола и корупције. Са друге стране, осмишљавање захтева и задатака, давање рокова и расписивање антиглобалистичког и антитајкунског пореза се мора спроводити опрезно и уз примену мера за смањење евентуалне зависности, тј. стварање алтернативе како се не би десила нагла затварања производних погона, отпуштања радника и створио контраефекат тј. изазвали поремећаји на тржишту и у привредном окружењу.

Под пожељним страним инвестицијама сматрамо инвестиције:

- у нове технологије ради повећања ефикасности постојеће производње,
- у нове технологије ради повећања квалитета производа,
- ради подизања индустријских капацитета и овладавања потпуно новим областима производње која је у складу са средњорочним и дугорочним планом развоја привреде Србије,
- које доносе реално повећање извоза,
- које доносе реалну конкурентност привреди а не монопол,
- које доносе унапређене системе управљања и организације.

Пожељно је мањинско власништво страног инвеститора, тј. задржавање контролног власничког пакета у домаћем власништву, осим у случајевима тзв. *greenfield* инвестиција које су у складу са плановима привредног развоја.

У случајевима увоза роба које се не могу брзо или уопште субституисати домаћом производњом залажемо се за постизање договора са државама или компанијама о пребацивању одређеног дела производног процеса код нас – на пример, финалног склапања и контроле квалитета са циљем повећања запослености.

10. Образовање усклађено са потребама привреде

Двери сматрају да у Србији постоји знатна структурна неусаглашеност радне снаге са потребама привреде, тј. да су у досадашњем периоду форсирана преко потребне мере бројна непродуктивна занимања. Сматрамо да школство треба да буде усклађено са дугорочним стратешким правцима економског развоја. Сматрамо да држава треба да посебно помаже школе и факултете у дефицитарним занимањима у којима је планиран развој.

Двери се залажу за обнову научних института у складу са дугорочним стратешким правцима економског развоја. Сматрамо да држава треба значајно да инвестира у обнову института и научног рада на факултетима кроз доделу средстава на наменским конкурсима, поготово у областима пољопривреде, енергетике, телекомуникација и информатике, али и у многим другим гранама привреде.

11. Обнова наменске војне производње

Двери се залажу за темељну обнову наменске производње. Сматрамо да је потребно обновити војно-техничке институте који ће самостално или у сарадњи са заинтересованим државама и компанијама радити на развоју оних врста наоружања које треба да произиђу из нове војне доктрине. С тим у вези, Српска Војска кроз обнову и допуну капацитета и врста наоружања треба да буде основни купац производа наменске индустрије. Сматрамо да посебну пажњу треба посветити повећању извоза повратком на традиционална тржишта кроз обнову сарадње на одржавању и унапређивању постојећих капацитета.

12. Величина земљишног поседа

Двери се залажу за стимулисање укрупњавања пољопривредног поседа до нивоа средњих и већих услед повећања ефикасности производње. Са друге стране, Двери су изричито против постојања огромних пољопривредних поседа величина хиљада хектара на нивоу латиноамеричких латифундија, као и продаје пољопривредног земљишта странцима. Залажемо се за детаљну ревизију процеса стицања таквих поседа, као и за примену одлучних системских и ванредних мера за њихово разбијање и ограничавање. Паралелно са тим залажемо се и за исти принцип у сродним областима као што су набавка репроматеријала за пољопривреднике, откуп, транспорт и дистрибуција, малопродаја, и сл.

Залажемо се за увођење стимулација у циљу охрабривања повратника на село који желе да обнове своја имања као једну од мера за смањење незапослености и медијско промовисање целог концепта.

13. Производња хране, обнова комбината и других прерађивачких капацитета

Двери сматрају да је производња и извоз хране најприоритетније економско питање Србије. С тим у вези залажемо се за формирање Министарства хране и природних ресурса којем треба проширити ингеренције на области које директно утичу на ефикасност целог процеса, чиме би се остварила што већа зарада. Двери се залажу да се у што већој мери пласирају готови производи у односу на сировине. Залажемо се да се на примеру оптимизације извоза хране за Русију направи модел који ће се примењивати за продор на друга важна тржишта. С тим у вези залажемо се да Министарство хране инвестира у:

- изградњу или закуп јавних непрофитних царинских складишта у највећим кванташким центрима у Русији,
- организовање капиларне дистрибуције до малопродајних објеката у највећим градским центрима,
- организовање редовног - збирног транспорта у току целе године,
- бесплатно сертификовање за руске стандарде за пољопривредне произвођаче и прерађивачка постројења и сл.

Сматрамо да уговор о пласману робе и гаранцији квалитета треба да се ратификује на државном нивоу.

У циљу обезбеђивања што веће и стабилније тражње за нашим прехранбеним производима залажемо се за:

- постизање међудржавних договора са земљама у развоју који нису велики произвођачи хране ради одређивања средњерочних потреба и одговарајућих квота те постизања што повољнијег односа цена и тражених количина у обостраном интересу.
- Условљени увоз одговарајућим извозом наших прехранбених и других производа како би се у што већој мери компензовао трговински дефицит извозом.
- повратак бартер начина трговине тј. међусобне размене роба и услуга у случајевима уколико то није другачије могуће, што може бити важно у условима нарастајуће финансијске и економске кризе.

Залажемо се за примену стимулативних мера – давање субвенција и пореских олакшица за обнову пољопривредних комбината и прерађивачких капацитета са циљем да се

омогући стабилнији откуп и већа подршка пољопривредним произвођачима кроз могућност повољније набавке са одложеним плаћањем горива, ђубрива и семенског материјала и са могућношћу накнадног регулисања приликом откупа. Залажемо се за стимулисање кластерског удруживања малих произвођача и јединственог брендирања, али и за стварање услова за самостални наступ агилнијих произвођача. Залажемо се за подстицање домаћих произвођача опреме како би се омогућило давање повољних робних кредита пољопривредним произвођачима. С тим у вези сматрамо да је потребно формирање државне развојне банке која би директно подстицала производњу хране. Сматрамо и да Министарство хране треба да помогне формирање пословне мреже чији би циљ био међусобно упознавање и приближавање пољопривредних произвођача којима су потребна улагања и инвеститора из дијаспоре који би желели да уложе у конкретне пројекте. Сарадња са дијаспором би се у каснијим фазама могла проширити и на конкретне пројекте у другим привредним гранама. Сматрамо да дијаспора треба сама да формира и контролише Фонд за одрживи развој Србије, који би се посветио улагањима у разним областима, а поготово у енергетици, инфраструктури, пољопривреди, сеоском развоју и туризму.

14. Нови власнички концепт: подстицање удруживања

С обзиром на лоша искуства са државним, тајкунским и мултинационалним власништвом над кључним прерађивачким, производним и продајним капацитетима, Двери се залажу за покретање јавне расправе о новом власничком концепту са идејом да се омогући и произвођачима и потрошачима хране да буду власници прерађивачких капацитета на које су ослоњени, чиме би се затворио круг и направила веома важна повратна спрега.

Залажемо се да држава формирањем посебног фонда и координационог тела помогне формирање различитих власничких облика тј. да омогући да:

- пољопривредни произвођачи купују прерађивачке капацитете, ангажују руководство и радну снагу у преради и продају прерађевине на тржишту,
- потрошачи купују прерађивачке капацитете и поседе и ангажују руководство и радну снагу да за њих производи и прерађује,
- пољопривредни произвођачи и потрошачи купују продајне објекте и ланце, ангажују руководство и радну снагу да за њих продаје,
- се формирају различите комбинације мешовитог власништва где би од случаја до случаја заједно учествовали произвођачи, потрошачи, држава, стратешки партнери, важни добављачи опреме и сл. како би се омогућиле чвршће везе, омогућила стабилност пословања, постигла дуготрајнија гарантована тражња, ефикаснија производња, смањили трошкови, омогућиле повољније цене и сл.

Једна од идеја је да држава преко Развојне банке обезбеди кредит за набавку опреме за прерађивачки капацитет који би се власнички пренео на пољопривредне произвођаче у виду еснафско-задружног удруживања. Сматрамо да у таквом облику власништва право на одлучивање треба да следи принцип један човек-један глас, да се не би величином поседа или неким другим критеријумом омогућавале злоупотребе и прегласавања. Са друге стране, због негативних искустава комунистичког самоуправљања сматрамо да је у оваквом власничком концепту потребно ограничити број учесника у власништву јасно дефинисаним и лако проверивим критеријумима на основу којих би се то право стицало али и губило.

15. Потрошачко задругарство

Сматрамо да поред развоја свих облика задругарства посебно треба радити на подстицању потрошачког задругарства и његовом медијском промовисању. Иако га постојећи закон омогућава потрошачко задругарство је у Србији готово потпуно замрло. Сматрамо да шири круг потрошача, поготово у градским срединама, треба ближе упознати са повољностима које пружа овај вид удруживања који успешно функционише у појединим земљама. За разлику од малопродајног предузећа коме је циљ остваривање профита за власника, циљ потрошачке задруге је омогућавање набавке разних врста роба члановима

задруге по што повољнијим ценама. Потрошачке задруге могу имати своје запослене. Потрошачка задруга може у име својих задругара на основу збирних потреба набављати робу директно од произвођача заобилазећи при томе једног или више посредника у трговини. Цена коју за робу плаћају задругари је нешто већа него набавна цена јер се из те разлике финансира рад саме задруге (закуп просторије и продајног објекта, основна средства за рад, режијски трошкови, књиговодство, запослени и сл). Са друге стране, тај додатак на цену може бити знатно мањи него малопродајна трговачка маржа па самим тим и цена знатно повољнија.

Двери ће се залагати за формирање координационог тела и одговарајућег фонда задружног покрета који ће радити на упознавању и повезивању пољопривредних, производних и потрошачких задруга, као и прерађивачких капацитета у различитим облицима власништва са циљем да се обезбеди гарантована дугорочна тражња и постигну повољније цене. Координационо тело поред осталог треба да подстиче дубље задружно повезивање, тј. да омогући премошћавање проблема ликвидности у пољопривредној производњи и преради тако што би подстицало потрошачке задруге на куповину производа у претплати тј. авансно плаћање у што је могуће већој мери.

Залагаћемо се да држава стимулацијама и пореским олакшицама омогући формирање већих потрошачких задруга које би имале своје ланце продавница на регионалном нивоу, па чак и широм Србије чиме би се омасовио задружни покрет и омогућило ширем кругу потрошача да користи погодности овог начина куповине. Овакве задруге би из оствареног вишка у трговини или уз помоћ државе могле постати власници или сувласници конкретних прерађивачких погона како би се омогућиле додатне повољности куповине за задругаре. О свим битним питањима одлучивала би скупштина задругара коју би сачињавали одабрани задругари са локалног нивоа. Скупштина би бирала задружни извршни одбор који би уз евентуално ангажовање професионалаца оперативно водио послове.

Сматрамо да би развој потрошачких задруга и нови власнички концепт кроз подстицање удруживања уопште дугорочно повољно утицали на опште смањење трговинских маржи и смањење броја посредника у трговини.

16. Саобраћај

Двери сматрају да је потребно чим је могуће пре завршити пројекте транзитних друмских саобраћајница кроз Србију које неспособна власт годинама није успела да заврши. Са друге стране, сматрамо да је неопходна изградња „унутрашњих коридора“, тј. једног или више кружних ауто путева како би се побољшао саобраћај по бочним правцима и како се не би стварала саобраћајна слепа црева у појединим, поготово приграничним подручјима Србије. Ова будућа мрежа аутопутева посебно би требало да боље повеже Србију са Републиком Српском и Црном Гором.

Двери сматрају да у условима системске глобалне кризе и могућег нафтеног шока нагло расте значај железничког саобраћаја. Сходно томе залажемо се за модернизацију железница кроз повећање процента брзих пруга и пруга са два колосека по транзитним и магистралним правцима, као и постепену обнову траса до производних капацитета како се они буду обнављали. Залажемо се за модернизацију возног парка и сигналних капацитета која треба да буде реализована у сарадњи са домаћим институтима и привредом. Противимо се раздвајању инфраструктуре од транспортних капацитета и њиховој најављеној приватизацији. Сматрамо да се средства могу знатним делом обезбедити и из постојећих и будућих домаћих извора, као што су буџет, фонд за одрживи развој кога би формирала дијаспора, реформисани пензиони фонд, заинтересована предузећа и сл.

Залажемо се за изградњу речног терминала на Дунаву који би се изградио у сарадњи са заинтересованим државама са циљем да се омогући да се транзитни камионски транспорт преусмери на барже по Дунаву од Источне Србије до централне Европе и даље узводно.

Противимо се приватизацији ЈАТ-а.

17. Равномерни развој и српске економске интеграције

Двери су против концентрације најзначајнијег дела привредних активности у неколико великих градова, поготово у Београду. Залагаћемо се за равномерни развој и преусмеравање што већег дела буџетских средстава у развојне пројекте који су намењени мање развијеним срединама у Србији.

Залажемо се за формирање посебног фонда или развојне банке која ће подстицати развој локалне инфраструктуре и обезбеђивати ликвидност локалних самоуправа, посебно у мање развијеним срединама.

Залажемо се и за српске економске интеграције тј. стварање јединственог економског простора Србије и српских земаља у региону, и - колико је то могућој мери - са дијаспором.

18. Једноставнији, праведнији и ефикаснији порески систем

Двери се залажу за поједностављење превише компликованог пореског система у Србији и укидање знатног дела пореских облика. Залажемо се за увођење простијег обрачуна пореза и доприноса на зараде и прелазак са бруто на нето тип обрачуна те увођење јединствене стопе за све врсте доприноса која треба да буде снижена на 50%. Залажемо се за увођење стимулативних мера за послодавце са циљем смањивања сиве економије и рада на црно, што би у крајњој мери довело до повећања пореских прихода.

Постојећи порески систем је неправедан јер се највећи део прихода остварује индиректним опорезивањем кроз порез на додату вредност, царине и акцизе чиме се несразмерно захвата од свих слојева становништва па и оних најсиромашнијих. Са друге стране, порез на приходе од капитала и дивиденди је изузетно мали и потпуно је изостављен из основице за обрачун годишњег пореза на доходак грађана. Такав неправедни порески систем је подешен да штити интересе малог броја најбогатијег слоја становништва који је у значајној мери стечен на нелегалан начин.

Двери се залажу за увођење правог – синтетичког пореза на доходак грађана кроз који би се у већој и праведнијој мери опорезовали грађани који имају највеће приходе по било ком основу.

Залажемо се за укидање пореза на имовину „у статистици“ на објекте (станове, куће и др.) који служе за становање и представљају стандардну потребу за становањем (нпр. 20 м² површине стана или куће по члану домаћинства), а увођење далеко веће стопе од постојеће (0,4%) за порез на имовину на други, трећи итд. стан, кућу и сл.

Двери се залажу за реформу пореза на додату вредност (ПДВ) са циљем да се стимулишу вишедетне породице тј. да се овај порез смањи или укине за производе намењене деци. Залажемо се и за строгу контролу класификације како би се избегле злоупотребе. Као алтернативно решење предлажемо обавезни прогресивни дечији додатак по појединачном детету у зависности од броја деце.

Залажемо се за значајно смањење или укидање ПДВ-а за производе са Косова и Метохије. Залажемо се за увођење пореских олакшица трговцима који остварују већи промет и обезбеђују ниже марже и повољније цене ових производа.

19. Реформа пензијско-инвалидског фонда

С обзиром да пензије чине значајан део буџетских издатака залажемо се за њихово постепено и фазно растерећење кроз реформу ПИО фонда.

Сматрамо да је потребно извршити његову финансијску санацију тј. на одређени начин извршити надокнађивање многобројних позајмица и захватања која су извршена од стране садашње и многих претходних влада у дужем периоду. Сматрамо да је то могуће обавити преbacивањем дела власничког удела одређених предузећа и банака са државе на пензиони фонд и-или формирањем банке која би била у потпуном власништву ПИО фонда, чији би се капитал формирао постепено, строго наменском емисијом динара. Банка би пласирала ова средства дугорочно и под повољним условима са циљем подстицања домаће производње и развоја инфраструктуре.

20. Поједностављење законских прописа и унапређење државне управе

Постојећи систем закона и државних прописа је превише компликован и оптерећен процесом хармонизације са законодавством ЕУ. Чест је пример да је усвојен нови закон а да су на снази стара подзаконска акта, правилници и одговарајући обрасци и евиденције. Двери се залажу за поједностављење и консолидацију закона и државних прописа на основу јавне расправе у којој значајну улогу треба да имају релевантна струковна удружења. Против смо неприродног и неодговарајућег усаглашавања са законодавством ЕУ, али смо за примену доказаних ефикасних решења које има смисла применити у Србији.

Постојећа државна управа је веома гломазна и неефикасна. Губљење времена у редовима, вишеструко враћање услед нејасне процедуре и достављање великог броја непотребних докумената једних државних органа за решавање проблема у другом - изазивају фрустрацију и понижавају грађане до нивоа угрожавања људских и грађанских права.

Залажемо се за:

- унапређење државне управе кроз повећање ефикасности њиховог пословања подизањем одговарајућих информационих система који треба да буду реализовани од стране домаћих информатичких предузећа.

- формирање јединственог државног информационог система за управљање документима који би омогућио да се потреба за достављањем докумената на шалтерима сведе на најмању могућу меру тј. да се у што већој мери обави интерном комуникацијом између информационих система државних органа на сличан начин како је то урађено између кредитног бироа и банака.

- убрзање процеса уноса података у јединствени централни регистар матичних књига са циљем да се чим је могуће пре унесу подаци из свих општина Србије како би грађани осетили ефекте уштеде новца и времена.

- креирање и повезивање информационих система у влади и министарствима кроз јединствени, заједнички систем вођења предмета, подношење поднесака, прослеђивање одговарајућим службама на решавање, праћењем нереализованих предмета и сл.

- увођење електронског контакт центра органа државне управе са могућношћу аудио и видео комуникације путем инфо киоска у удаљеним месним канцеларијама и путем Интернета. Систем треба да омогући прослеђивање захтева до слободног референта надлежног органа уз могућност комуникације и заједничког прегледа предмета, поднесака и прилога.

- детаљну анализу оправданости постојања разних државних агенција и њихово припајање одговарајућим министарствима како би се избегло дуплирање капацитета и стварање места за удомљавање партијских кадрова.

- залажемо се за измештање дела државне администрације из Београда у друге делове Србије.

21. Развој туризма

Србија има огромне неискоришћене могућности у области пружања туристичких услуга. Зато ће Двери радити на развијању сеоског, бањског, планинског, верског, здравственог, музичког, спортског и градског туризма. Неискоришћени потенцијал се крије управо у могућности комбиновања свих ових туристичких понуда на једном месту, тј. на веома кратким релацијама, у срцу Европу, и у близини бројних других европских дестинација. У овом правцу обратићемо посебну пажњу на:

- спој лековитих бања и врхунских медицинских стручњака и здравствених услуга уопште;
- историјске дестинације из разних епоха: од Винче, преко римских градова, средњовековних српских манастира до чуда природе и етнонаслеђа

- велики број изузетно посећених музичких манифестација које се могу продужити и обогатити услугама сеоског и градског туризма.

Посебна пажња биће поклоњена унутрашњем туризму, ђачким и студентским екскурзија са циљем упознавања Србије и наших природних лепота, историјских места и културних традиција.

Политика реалног и одрживог развоја Пољопривреда, село, енергетика, наука

Залажемо се за знатно проширивање капацитета и овлашћења фитосанитарних инспекција и појачани надзор исправности земљишта, семена, хране, воде..., посебно наглашавајући значај домаћих биљних сорти и животињских раса, семенских врста и очувања квалитета земљишта. Апсолутно смо против продаје пољопривредног земљишта странцима.

Као главну меру за подстицање реалног и одрживог развоја Србије видимо позив дијаспори да уложи и сама контролише кроз Управни одбор Фонд за одрживи развој Србије, који би се посветио улагањима у енергетику, пољопривреду и производњу хране, домаћу науку и технолошке иновације, сеоски развој и туризам.

У Србији не сме бити гладних и незбринутих, и дужност Владе Србије у којој би биле Двери морала би на првом месту бити обезбеђивање прехранбене и енергетске безбедности: довољно здраве хране и воде, и довољно енергије.

Пољопривреда и производња хране

Питање хране је једно од елементарних питања људског опстанка. Осим што је потребно да је има у довољној количини, храна мора бити и здравствено безбедна, што, поред извора чисте пијаће воде, спада у основне изазове 21. века. Концепт здравствено безбедне хране је у главама већине људи оно што омогућава да у храни нема неких токсина, остатака пестицида и/или непожељних микроорганизама, а овај концепт је данас, изазовима који су пред њега стављени пре свега на глобалном нивоу, потпуно измењен. Кључна питања из ових области (и уопште) су: који су ово изазови, колико су и како грађани у Србији уопште упознати са овим изазовима и колико је и како постојећи државни систем у овој области способан да овим изазовима одговори, и шта се у вези са тим може и мора учинити да би се обезбедила прехранбена сигурност грађана Србије, тј. да би сваки појединац и свака породица имали доступну довољну количину здравствено безбедне хране.

Здрава храна је стратешки производ који у двадесет првом веку представља и једно од најмоћнијих оружја. Дакле, ко обезбеди довољно хране за сопствену исхрану, омогућује економску, а самим тим и политичку независност земље. У прошлом веку је то била и нафта, а за овај се говори да ће опстати онај ко буде имао уз храну и довољно воде.

Држава Србија располаже са 5,11 милиона хектара пољопривредног земљишта, од тога обрадиве површине су 4,25 милиона хектара. Поред обрадивог земљишта, држава Србија се налази у зони са повољним климатским условима и поседује добар потенцијал река и канала и уопште има добре хидролошке прилике. Прогнозе стручњака су да би Србија са пољопривредним потенцијалима које има уз интензивну производњу могла да храни чак 80 милиона становника.

Циљеви:

- ✓ Оснивање Министарства хране, пољопривреде и одрживог развоја – већ сама промена имена надлежног министарства говори о новој политици у овој области
- ✓ Обезбеђивање прехранбене безбедности земље – Свака одговорна власт дужна је да своме народу обезбеди довољне количине здравствено безбедне хране.

- ✓ Обезбеђивање вишкова хране за извоз – Пољопривредни потенцијали Србије обезбеђују добре могућности за значајан извоз и остваривање реалног прихода.
- ✓ Обезбеђивање развоја са пољопривредом повезаних привредних делатности – Развој пољопривреде као главне стратешке привредне гране у Србији за собом ће повлачити развој других привредних делатности, а поготово прехранбену индустрију.
- ✓ Опстанак српског села – Стављањем пољопривреде у центар националне привредне стратегије, српско село ће добити нову улогу за двадесет и први век у коме ће бити темељ опстанка Србије.
- ✓ Обнова задругарства - законски омогућити и подстаћи поновно постојање задругарске својине и штедно-кредитних задруга, које би могле да обезбеде јефтин сопствени капитал за инвестиције у осталим облицима задругарства. Подршка свим видовима задругарства у производњи, прерађивачкој индустрији и трговини.

Мере:

1. Враћање поверења произвођачима кроз увођење натуралних паритета

Један од кључних проблема српске пољопривреде је нарушено поверење произвођача. Системским деловањем трговачких монопола и увозничког лобија, постигнуто је то да је данас нарушен тржишни принцип трговања и то на штету произвођача.

Држава Србија мора системским мерама штитити сопствену пољопривредну производњу. У том смислу, увођење натуралних паритета представља једну од најделотворнијих мера за сузбијање монопола.

Свака дугорочна политика пољопривреде у развијеним државама има усвојене вишедеценијске паритете, на бази којих се може планирати озбиљна производња и постизање пуног обима искоришћености потенцијала. Имајући у виду ова искуства, за случај Србије натурални паритети би били:

ПРЕДЛОГ ДУГОРОЧНИХ НАТУРАЛНИХ ПАРИТЕТА У ПОЉОПРИВРЕДИ СРБИЈЕ	
1 kg сунцокрета	2 kg пшенице
1 kg живе мере свињског меса	8 kg кукуруза
1 kg јунетине	12 kg кукуруза
1 kg шећера	16 kg шећерне репе
1 kg живе мере јунећег и овчијег меса	12,3 kg кукуруза
1 литар млека	4,3 kg кукуруза+премија
1 kg белог шећера (у малопродаји)	20 kg шећерне репе
1 kg хлеба	4 kg пшенице
1 литар уља	2,8 до 3 kg сунцокрета
1 kg пасуља	5,7 kg пшенице
1 kg кромпира	1,5 kg пшенице
1 kg дувана	13,5 kg пшенице
1 kg јабука	2 kg пшенице
1 kg стоног грожђа	3,3 kg пшенице
1 kg грожђа за вино	1,7 kg пшенице
лаки трактор (у рангу ИМТ 539)	30 тона пшенице
1 kg ђубрива (15:15:15)	1,7 kg пшенице
1 kg ђубрива (KAN)	1 kg пшенице
1 kg ђубрива (UREA)	1,6 kg пшенице

2. Политика субвенција пољопривредне производње

Политика субвенционисања пољопривредне производње мора бити одређивана према учинку, што значи да би требало да доведе до повећања производње и уопште до повећања продуктивности. Тренутни систем субвенционисања који подразумева давање субвенција по хектару поседа пољопривредног газдинства у пракси се показује као недовољан.

Двери се залажу за додатно субвенционисање удружених пољопривредних произвођача и то према конкретним пројектима. На овај начин, политика субвенционисања би допринела вишеструко, са посебним нагласком на:

- ✓ Развоју произвођачких задруга;
- ✓ Улагању директно у производњу и прераду;
- ✓ Повољније пословање малих и средњих предузећа у сеоским срединама.

Политика субвенционисања на којој инсистирају Двери нарочито се односи на:

- ✓ Обнову пољопривредне механизације;
- ✓ Изградњу заједничких складишних простора;
- ✓ Изградњу заједничких хладњача и сушара;
- ✓ Уградњу система за наводњавање;
- ✓ Отварање погона за прераду хране;
- ✓ Сточарску производњу;
- ✓ Унапређење или започињање модерне виноградарске и воћарске производње;
- ✓ Уградњу система за коришћење обновљивих извора енергије и повећање енергетске ефикасности;

енергетске ефикасности;

- ✓ Изградња постројења за компостирање жетвеног остатка;

3. Супституција (замена) увоза домаћом производњом хране

Деловањем увозничког лобија у великој мери је уништена домаћа производња хране. Ово је нарочито изражено у домену производње млека и меса, али и у неким другим сегментима пољопривредне производње, као што је производња семена, минералних ђубрива, пестицида и сл.

Двери се својом политиком залажу за највиши могући степен заштите домаће производње, као и за подршку постојећој производњи да подигне своју продуктивност. Неке од системских мера којима ће се прибећи ради остварења ових циљева су:

1. Увођење средњерочне царинске заштите (5-10 година) и то на нивоу који заиста може да изазове жељени ефекат (типичне су царинске стопе од 15-30%)
2. Количинско ограничавање увоза преко система квота и увођења мера ванцаринске заштите (квалитети, процедуре, лиценце итд)
3. Обезбеђење лакшег приступа финансирању производње преко развојних банака и давања државних гаранција
4. Пореске и друге олакшице за улагања у пољопривредну производњу
5. Привлачење страних инвестиција (посебно улагања успешних Срба из расејања) и увођење нових технологија у пољопривредној и прехрамбеној производњи (рачунајући и повратак стручњака из иностранства).

4. Оснивање Фонда за земљиште Србије

Двери се залажу за оснивање Фонда за земљиште Србије, пред којим би стојали следећи циљеви и задаци:

- ✓ Управљање земљиштем које је у власништву Републике Србије;
 - ✓ Укрупњавање парцела пољопривредног земљишта, преко подстицајних мера и законске регулативе;
 - ✓ Нискокаматно кредитирање сељака приликом куповине земљишта;
- Фонд за земљиште Србије би се пунио из следећих извора:
- ✓ Из дела средстава добијених рентирањем државног земљишта;

- ✓ Из дела прихода добијених конвертовањем пољопривредног у грађевинско земљиште;
- ✓ Из дела прихода добијених опорезивањем највећих загађивача земљишта у Србији;
- ✓ Из дела прихода добијених од додатних царина и ванцаринских мера на увозну храну, семена, вештачко ђубриво, и остали репроматеријал.

5. Оснивање Службе за унапређење пољопривредне производње

Двери се залажу за оснивање Службе за унапређење пољопривредне производње. Ова служба би имала своје филијале у свим општинама Србије у којима је пољопривреда примарно занимање (пре свега у сеоским општинама). Свака филијала службе би се састојала од општинске екипе агронома и ветеринара.

Поред општинских филијала, Служба би имала централни интернет портал и телефонски центар преко којих би пољопривредни произвођачи у сваком тренутку могли добити саветодавну помоћ.

Главни циљ оснивања ове службе је унапређење пољопривредне производње у Србији, док су специфични циљеви:

- ✓ Доступност агронома и ветеринара на терену;
- ✓ Већа улога науке у пољопривредној производњи Србије;

Активности Службе за унапређење пољопривредне производње би биле финансиране из следећих извора:

- ✓ Републички буџет;
- ✓ Буџет локалне самоуправе;
- ✓ Од стране пољопривредних произвођача, корисника услуга.

6. Капитална улагања у сектор наводњавања, одводњавања и заштите од поплава и других елементарних непогода

Србија годишње трпи јако велике штете од суше, поплава, подземних вода и града, па би реализацијом оваквих пројеката у српском буџету остајала значајна средства за развојне активности. Такође, кроз реализацију оваквих пројеката била би ангажована грађевинска оператива и велики број радника, чиме би се без неповољног задуживања делимично опоравио српски грађевински сектор.

Директне користи од реализације оваквих капиталних пројеката су:

- ✓ Унапређење пољопривредне производње;
- ✓ Смањење штете од елементарних непогода;
- ✓ Упошљавање радне снаге на реализацији пројеката;

Финансирање ових пројеката би се вршило из следећих извора:

✓ На светском тржишту капитала данас постоје доста повољни кредити за пројекте из сектора наводњавања, одводњавања и заштите од поплава. Оваква ситуација настала је јер ова врста елементарних непогода углавном није локалног, него регионалног карактера тј. односи се на више држава;

✓ Од стране осигуравајућих друштава у Србији, која би као обавезу имала бригу о систему противградне заштите, док би пољопривредни произвођачи имали обавезно осигурање од града.

7. Унапређење система контроле квалитета хране и семена

Систем контроле квалитета хране и семена тренутно је незадовољавајући и то како у погледу техничке оспособљености надлежних институција, тако и у погледу одговарајућих законских решења. Ово доводи грађане Србије у велику опасност, јер су изазови обезбеђивања здравствено исправне хране на тржишту све већи. Такође, данас је све израженије настојање увођења ГМО организама у систем људске исхране, што даје нову димензију важности адекватне контроле квалитета хране и семена.

За Србију је посебно важна контрола квалитета увозне хране и семена, јер је тренутно случај да из увоза на тржиште Србије долази роба незадовољавајућег или чак опасно штетног квалитета и да као таква угрожава здравље грађана Србије, а уједно ремети тржишне услове и то на штету домаће производње.

У сектору контроле квалитета хране и семена Двери предлажу следеће мере:

- ✓ Адекватно кадровско и техничко опремање стручних институција које се баве пословима контроле квалитета хране и семена;
- ✓ Доношење низа законских и подзаконских аката којима ће на модеран начин бити третирана ова област;
- ✓ Проглашавање Србије државом у којој је ГМО најстрожије забрањен;
- ✓ Већа подршка домаћим институтима који се баве производњом семена и домаћих раса животиња.

Сеоски развој

Тренутно стање српског села се огледа кроз статистику која каже:

- ✓ од 4.600 села 1.200 је пред нестанком;
- ✓ око 50.000 кућа у српским селима је празно;
- ✓ 260.000 неожењених домаћина у петој деценији живота;
- ✓ 600.000 хектара необрађених њива;

Српско село и српска пољопривреда су у току последњих више деценија доживљавали много реформи. Ове реформе су махом доношене слепим копирањем модела уређења ових области у идеолошким центрима тадашњих елита. Од првих аграрних реформи после Другог светског рата које су биле доношене по угледу на большевичке, до данашњих стратегија пољопривреде и руралног развоја које се раде по моделу диктираном од стране ЕУ, врло ретко су уважавани српски национални и државни интереси. Такође, у усвајању визије и дефинисању стратегије развоја српског села и пољопривреде врло ретко су кориштени, а данас се готово уопште не користе, ресурси знања и искустава који постоје у Србији и генерално међу Србима и свим пријатељима Срба у свету. Овакав однос према овим стратешки важним темама довео је до тога да данас Србија у појединим сегментима пољопривреде, попут сточарства, има ниво развијености какав је био на почетку двадесетог века, а да је село уместо темеља опстанка и развоја Србије постало социјални проблем. Посебно је недопустиво да нам 600.000 хектара обрадивог земљишта стоји необрађено, у времену када ће храна постати светски ресурс број 1.

Циљеви:

- ✓ Заустављање тренда миграција становништва из села у градове и успостављање обрнутог процеса;
- ✓ Развој локалне економије у складу са природним и друштвеним специфичностима тог краја;
- ✓ Село као произвођач здраве хране и зелене енергије;
- ✓ Развој сеоског туризма и екотуризма;
- ✓ Подизање нивоа образовања сеоског становништва
- ✓ За подручја без или са мало радно способног становништва заједно са надлежним министарствима спровести посебне социјалне програме, како би се збринули стари људи. Упоредо, нудити најповољније услове младим и одважним породицама, решеним да живе и раде у таквим подручјима...

Мере:

1. Национална кампања „Село, темељ развоја Србије“

Широка јавна кампања о српском селу је неопходна из неколико разлога:

- ✓ Данас је присутан општи тренд негативне кампање против села и сељака;
- ✓ Најшира јавност је потпуно необавештена о свим економским, духовним и здравственим потенцијалима који леже у руралним крајевима Србије;

Циљеви ове кампање су:

- ✓ Подизање нивоа свести грађана Србије о свим потенцијалима који леже у руралним подручјима;
- ✓ Промена негативног имиџа који село данас има у Србији;
- ✓ Охрабривање сеоског становништва на активизам, а градског на повратак животу на селу, као и целокупно јачање веза између села и града.

2. Кампања образовања сеоског становништва

Циљеви овакве кампање су:

- ✓ Упознавање сеоског становништва са потенцијалима њихове средине;
- ✓ Подучавање сеоског становништва практичним механизмима неопходним за остварење квалитетнијег живота и бољег привређивања (обуке о задружном удруживању, коришћење рачунара, већа продуктивност пољопривредне производње, сеоски туризам и сл.);

У кампањи би учествовале све општине у којима постоје сеоске средине, а иста би била спроведена кроз постојећи систем основних и средњих школа. Ово би се посебно постигло увођењем односно повратком предмета пољопривреда и домаћинство у школе, уз квалитативну промену концепта и програма, са више практичне наставе. Овај нови предмет може да се споји са „народном традицијом и чуварима природе“ тј. да интегрише и ту културолошку и еколошку компоненту. Увођењем овог предмета кампања прераста у дугорочни процес образовања.

На овај начин би читав државни административни апарат био укључен у подизање капацитета села.

3. Изградња основне инфраструктуре у руралним срединама

Као један од основних предуслова руралног развоја, мора се изградити основна инфраструктура у српским селима. Под основном инфраструктуром се подразумева:

- ✓ Саобраћајна инфраструктура;
- ✓ Електро мрежа;
- ✓ Водовод;
- ✓ Телекомуникациона инфраструктура;

Извођење оваквих пројеката је могуће само уз велико учешће локалних заједница које морају сопственим ангажманом да помогну себи и својим породицама у обезбеђењу бољег живота.

4. Олакшице за предузетнике и занатлије, мала и средња предузећа која послују или се оснивају у руралним подручјима

За сва предузећа која послују или се оснивају у руралним срединама се уводи систем олакшица и то:

- ✓ Пореске олакшице;
- ✓ Значајне кредитне олакшице;

Циљ ове активности је мотивисање капитала да улаже у руралне средине, као и мотивисање развоја породичних фирми. Све олакшице би се односиле на производна предузећа и сектор сеоског и екотуризма.

Овде је потребно додати и реформу ПИО фонда пољопривредника која би морала да исправи неправде које су сељаке довеле у понижавајући положај.

Енергетика, домаћа наука и технолошке иновације

Кључне одлике енергетског сектора у Србији су ниска енергетска ефикасност (и у производњи и у потрошњи), застарелост технологије у производном сектору, низак ниво инвестиција, нереално ниска цена електричне енергије, низак удео обновљивих извора енергије и нерационална потрошња практично свих видова енергије.

Србија је као држава сиромашна нафтом и гасом приморана да велики део ових енергетских сировина увози, а једини сегмент енергетике у коме држава Србија још увек има способност да задовољи властите потребе је производња електричне енергије.

Обезбеђивање енергетске безбедности Србије није могуће из властитих енергетских извора, те је стога неопходно стратешко повезивање са оним државама у свету које су богате енергентима. У погледу енергетске безбедности, држава Србија може пре свега да поради на енергетској ефикасности и већој употреби обновљивих извора енергије (чиме би се донекле смањила зависност од увоза енергената), као и на коришћењу свог повољног географског положаја у сврху транзита нафте, гаса и електричне енергије.

Србија спада у ред држава са релативно ниским процентом високообразованог становништва, што је изазвано мноштвом различитих фактора, а најзначајнији међу њима је свакако тренд одлива високообразованих кадрова у иностранство. Квалитет запослених кадрова и ниво техничке опремљености факултета у Србији је све лошији, а недавно извршена „болоњизација“ још додатно доприноси томе. Такође, повезаност привреде, са једне стране, и универзитета и института, са друге стране, је на веома ниском нивоу. Сви ови фактори утичу на то да је ниво српске науке данас веома низак и да Србија све више заостаје у развоју друштва.

Циљеви:

- ✓ Обезбеђивање енергетске безбедности Републике Србије;
- ✓ Смањење учешћа енергетског сектора у укупном бруто друштвеном производу на ниво од око 35%;
- ✓ Повећање енергетске ефикасности за најмање 20%;
- ✓ Рационално коришћење сопствених извора енергије;
- ✓ Репарација постојеће и проширење преносне и дистрибутивне мреже електроенергетског система;
- ✓ Изградња гасовода Јужни ток и већег броја локалних гасовода;
- ✓ Изградња подземних складишта гаса у Банатском Двору и Итебеју;
- ✓ Изградња топлификације већих насеља по „данском моделу“;
- ✓ Повећање употребе обновљивих извора енергије и „спуштање“ енергетског бизниса на ниво пројеката мале и средње величине;
- ✓ Образовање кадрова способних за одржавање енергетског система земље и реализацију великих пројеката у земљи и иностранству;
- ✓ Развој иновација у енергетском сектору кроз улагање у науку и истраживање;
- ✓ развој домаће науке, информатичко-комуникационих технологија у целини и подстицај иновационим и технолошким истраживањима.

Мере:

1. Укључивање великих јавних предузећа у образовање кадрова

Велики проблем образовног система у Србији је недостатак практичног образовања. У енергетском сектору тај проблем је све израженији, јер је све мање учешће великих система у образовању кадрова.

Како би овај проблем био превазиђен уводи се принцип активног учешћа јавних предузећа и јавних служби Републике Србије у процес образовања. Ово ће бити извршено на следећи начин:

✓ У системима као што су ЕПС, градске топлане и сл. биће организоване службе за сарадњу са факултетима. Служба ће бити састављена од већ постојећих радника, па самим тиме неће бити повећаван број запослених у јавним предузећима;

✓ На почетку сваке школске године ће надлежне службе из јавних предузећа састављати план и програм рада са ресорним факултетима;

✓ На завршним годинама студија енергетске струке, на стручним предметима део предавања и вежби ће одржавати људи из „праксе“;

✓ Сваки студент студија енергетске струке ће бити дужан да одради стручни семинарски рад који ће бити оцењиван од стране надлежног професора и стручне службе јавног предузећа у оквиру кога је рађен семинарски;

✓ Увођење обавезујуће стручне праксе на завршној години студија енергетске струке која ће трајати један семестар и после које ће студент практично бранити тамо стечено знање, што ће улазити у одбрану завршног мастер рада.

Крајњи резултат ове активности требало би да буде кадар који је оспособљен и који већ по завршеним студијама има референце. На овај начин ће се вршити позитивна селекција кадрова, од којих ће најбољи бити задржавани у јавним предузећима, док ће остатак кадрова са добијеним знањима и референцама постизати већу тржишну вредност и имати бољу проходност до запослења.

Сличан принцип се може увести и у свим оним секторима у којима постоје привредни системи способни за укључивање у систем образовања кадрова.

2. Подстицаји развоју иновација

Према стратегијама које су усвојиле водеће привредне силе у свету у периоду који је пред нама, велики новац биће одвајан за развој иновационих технологија. Велики део тог новца биће намењен инвестирању у развој иновација широм света, и да би Србија ушла у расподелу овог новца, те да би остварила профит од иновативних делатности (пре свега у реалном сектору, не у сектору услуга) неопходно је:

✓ Повећати улагања у науку и то пре свега улагање у институте који имају референце. Појачана улагања условити конкретним резултатима (појачаним индексом цитираности српске науке, стварањем новог научног кадра, итд);

✓ Отворити програме за иновативне делатности намењене најширим слојевима народа. Циљ оваквих програма треба да буде искоришћење проналазачког потенцијала који се налази изван научних институција. Основни циљ оваквих програма треба да буде повећање броја патената у Србији. Такође, циљ оваквих програма треба да буде оспособљавање грађана Србије за аплицирање ка европским и светским фондовима за развој иновација.

3. Реализација капиталних пројеката у електроенергетском сектору

Циљеви капиталних улагања у електроенергетски сектор су:

✓ Обезбеђење поузданог и сигурног снабдевања електричном енергијом;

✓ Рационално коришћење енергетских извора (пре свега угља);

✓ Обезбеђење профита из трговања електричном енергијом и на бази преноса електричне енергије;

Неки од главних пројеката који морају бити реализовани у сектору електроенергетике:

1. Реализација започетих радова у сектору термоелектрана и на површинским коповима;

2. Реализација реверзибилне хидроелектране „Ђердап 3“;

3. Реализација хидроелектране „Бук Бијела“ на Дрини;

4. Изградња нових далековада у преносној мрежи;
5. Смањење губитака у дистрибутивној мрежи и изградња „паметне мреже“;
6. Уједињење електроенергетског система Србије са електроенергетским системом Републике Српске;

Реализацијом ових капиталних пројеката Србија би дошла у позицију да обезбеди довољне количине електричне енергије за привреду и грађане. А са реверзибилном хидроелектраном „Ђердап 3“ и појачаном преносном мрежом, српски електроенергетски систем би постао контролор токова снаге на овом делу европске интерконекције, чиме би се остваривали велики профити у трговању електричном енергијом.

4. Реализација капиталних пројеката у сектору гаса

Изградња „Јужног тока“ као магистралног гасовода који ће пролазити кроз Србију отвара простор за значајнији улазак Србије у трговину гасом. Паралелном изградњом складишта гаса у Банатском Двору и у Итебеју, Србија ће бити у прилици да буде једна од кључних држава на траси „Јужног тока“, јер би се у том случају са територије Србије практично контролисао притисак у гасоводу.

Такође, изградња „Јужног тока“ би отворила могућност за изградњу неколико локалних гасовода којима ће се гас пре свега допремати привреди, чиме ће се створити инфраструктурни предуслови за значајнији индустријски развој Србије.

5. Реализација капиталних пројеката у сектору топлификације

Србија има изузетно неефикасан и застарео систем даљинског грејања. Повећањем ефикасности овог сектора, као и унапређењем укупне енергетске ефикасности земље могуће су милионске уштеде на годишњем нивоу.

За побољшање овог сектора могуће је применити „Дански модел“ (или прилагођену варијанту овог модела). Главне одлике овог модела су:

- ✓ Повољно кредитно задуживање код међународних финансијских институција (посебне су погодности за кредите који служе повећању енергетске ефикасности);
- ✓ Изградња топлификације тамо где није извршена гасификација;
- ✓ Одустајање од топлификације тамо где постоји гасификација и субвенционисање становништва да у тим срединама пређу на грејање гасом на најјефикаснији начин.

У овом смислу један од првих пројеката који би имао да се уради била би топлификација Београда из термоелектрана у Обреновцу.

6. Унапређење законских решења

Велики проблем за реализацију енергетских пројеката представљају лоша законодавна решења. Поред лоших законодавних решења, велики проблем представљају власнички односи, катастарске књиге, урбанистички планови и остала документа која се тичу уређења простора.

У том смислу, неопходно је извршити унапређење и усклађивање следећих закона:

- ✓ Закон о планирању и изградњи;
- ✓ Закон о енергетици;
- ✓ Закон о заштити животне средине;
- ✓ Закон о експропријацији земљишта.

Здравствена политика Двери

Највећи проблем у здравству Србије је постављање партијских кадрова на кључна места у здравству – од Министра здравља до директора здравствених институција и начелника у Домовима здравља. Ови партијски послушници даље запошљавају здравствени

кадар по вољи партије, намештају тендере за набавку опреме, примају на болничко лечење преко реда...

Други највећи проблем је - корупција приликом запошљавања здравствених радника, као и приликом лечења пацијената (зна се колико где кошта запошљавање лекара, као и колико која операција...).

Узроци су бројни: најпре лоша кадровска политика у здравству која је довела до хиперпродукције лекара, потом просечна плата лекара специјалисте је нешто више од 600 евра, што је недовољно узевши у обзир године уложеног труда и рада у сопствено образовање и одговорност коју овај позив носи са собом, затим поремећени систем вредности који велича преваре, лажи, криминал и корупцију под еуфемизмима способности, сналажљивости и успешног пословања. Али то се односи само на директну наплату за одређену услугу од стране појединачног лекара. Права корупција у здравству се дешава на вишим нивоима, на тендерима, тамо где се одлучује о набавкама материјала, лекова, обновама постојећих капацитета или инвестицијама у здравствени систем, док је посебна тема фармацеутска мафија и уништавање домаће производње лекова.

Трећи велики проблем је непостојање јаке струковне организације медицинских радника, која би се питала о сваком проблему у здравственом систему Србије и која би онемогућила самовољу директора здравствених установа. Недопустиво је такође да директор Фонда за здравствено осигурање располаже новцем који се троши у здравству.

Приоритет реформи мора да буде потпуно одсецање утицаја политичких странака у кадрирању управника и директора здравствених установа у Србији. Потребно је образовати нови кадар здравствених менаџера из редова лекара, економиста и правника који ће се бирати на конкурсима, а лекаре вратити тамо где им је и место - у ординације, амбуланте, болесничке собе, порођајне и операционе сале.

Присутно је неразумно и штетно праћење европских препорука – нпр. у пројектима рационализације је увођено плаћање за лекове и за здравствену заштиту и то из џепа осигураника, а такође је укинута огромна део здравствене заштите за болесне.

У Србији има премало болница и домова здравља, а постојећи објекти су у очајном стању (са малим изузецима). Домови здравља нису у стању да приме све пацијенте који им се јаве, а нема довољно ни здравственог особља. Због недовољних плата лекара и здравственог особља постоји опасност великог одлива врхунских стручњака у иностранство.

Поред тога, потребно је увести озбиљне и радикалне мере штедње, као што је нова систематизација радних места, строга контрола пута лека, строга контрола нерационалне употребе скувих медицинских апарата и услуга од стране несавесних лекара, наставак допунског рада по принципу солидарности (за све запослене, а не само за екипу која је непосредни пружалац медицинских услуга), итд. И овде, као и свуда у Србији морамо да развијамо навику очувања постојећих капацитета и принцип солидарности међу колегама.

Са друге стране, сматрамо да је организација здравствене службе у Србији недовољно квалитетно организована. Док у Београду можете наћи „специјалисту и лек за сваку болест“, дотле у многим мањим местима нема нити квалитетног кадра, нити квалитетне медицинске опреме и услова за рад. И овде је на делу београдизација Србије, па лекари ради даљег усавршавања (али и бољих услова живота) гравитирају Београду, и нерадо се враћају мањим срединама. Потребно је, дакле, редефинисати мрежу здравствених установа, најугроженијим срединама омогућити приступ примарној и секундарној здравственој заштити, а такође и интегрисати приватни здравствени сектор и тако обезбедити више радних места за младе лекаре.

Апсолутно је неопходно дати веће ингеренције Српском лекарском друштву и Лекарској комори Србије у планирању развоја здравственог система. СЛД и ЛКС морају бринути о континуираној медицинској едукацији лекара, активно учествовати у давању одобрења за отварање приватних ординација у складу са планом развоја здравственог система, формирању уписне квоте на факултете здравствене струке, издавању и одузимању лиценце здравственим радницима, у разрешењу и именовану директора и чланова управних

одбора здравствених установа, итд. Једном речју, лекарима и осталим здравственим радницима, али и народу у целини је потребна јака струковна организација медицинских професионалаца, са изузетно широким овлашћењима, како би коначно стручњаци бринули о струци.

Медицина рада прати специфичну здравствену заштиту запослених у одређеним привредним гранама. Зато се залажемо за постојање лекара медицине рада који ће пратити здравствено стање запослених циљаним превентивним прегледима усмереним на одређене професионалне болести. Залажемо се за увођење тзв. „factory doctor“ што је идентично постојећем изабраном лекару тзв. „family doctor“; такав лекар је ближи процесу рада, стручнији у спречавању професионалних болести и повреда на раду. Тиме би се организовао ефикаснији рад и одмор, као и превенција производног замора као узрока повређивања и на раду и ван рада.

Најзад, неопходно је настојати да сви грађани Србије дођу до што већег нивоа здравствене заштите, и то бесплатно.

Посебно наглашавамо да је актуелно Министарство здравља у потпуности занемарило значај превентиве и здравог живота, јер је у много здравствених питања, као што каже наша народна пословица – боље спречити него лечити. Зато би будуће Министарство здравља, како га виде Двери, много већи напор требало да уложи у здравствену превентиву и покушај да се здравствени проблеми елиминишу пре него што се и догоде – кроз одређени здрав начин живота, здраву храну, воду, ваздух и свеукупни здрав стил живота.

Циљеви:

- ослободити кључне руководеће функције у здравству од партијских личности
- побољшати здравствену инфраструктуру (објекти, инструменти, број особља, дежурства...)
- појачати понуду здравственог туризма (бањских лечилишта и врхунских здравствених услуга у Србији)
- повећати понуду државних и приватних Дмова пензионера за повратнике из расејања који би пружали и редовну здравствену заштиту
- подржати остајање врхунских домаћих стручњака у земљи, као и повратак успешних на страни
- омогућити бесплатне здравствене услуге за социјално угрожене категорије становништва
- у здравствене установе увести менаџера (који би се бавио финансијама), како начелник здравствене установе не би морао да има никакав додир са новцем
- додатно децентрализовати здравствене установе по Србији
- прецизније и боље интегрисати приватни сектор пружања здравствених услуга и осигурања
- ставити акценат на здравствену превентиву и здраве стилове живота као кључну меру очувања здравља становништва.

Двери ће спровести следећу реформу у здравству која подразумева:

1. ПОШТОВАЊЕ ПРАВА ПАЦИЈЕНАТА да се лече на целој територији Србије, што сада није случај. На пример, пацијент из Крагујевца не може да се лечи у Београду, и обрнуто, из Београда не може да се лечи у Крагујевцу или Нишу. Или пак пацијент из Панчева мора да иде у Нови Сада и тако редом. У српском здравству створени су „здравствени пашалуци“, што озбиљно нарушава права пацијената да се лече на целој територији Србије.

2. ПРАВО ГРАЂАНА СРБИЈЕ НА СЛОБОДАН ИЗБОР ЛЕКАРА, што подразумева да пацијент са књижицом здравственог осигурања може да се лечи и код приватног доктора, без да то посебно плаћа.
3. Поштовање права пацијената да га новац који издваја за обавезно здравствено осигурање прати према изабраном лекару било да је то лекар у државном или приватном здравству. Недопустиво је да државно здравствено осигурање на силу приморава пацијента да се лечи код доктора кога пацијент није добровољно одабрао.
4. УВЕШЋЕМО ПОРОДИЧНОГ ЛЕКАРА и тако обезбедити најквалитетнију здравствену заштиту за српску породицу у целини, што је у склопу не само са српском традицијом, већ и са светски признатим моделом породичног доктора, који је и носилац основне здравствене заштите.
5. Извршићемо реформу здравственог осигурања, тако да неће постојати само једно, монополско здравствено осигурање, већ најмање два, а можда и три обавезна здравствена осигурања, тако да ће грађани Србије моћи да изаберу оно које им пружа најбољи пакет здравствених услуга, а за најмање пара, с правом да ако нису задовољни промене осигурање.
6. Омогућићемо развој допунских здравствених осигурања, које ће грађани Србије моћи да бирају по избору и тако себи омогуће већи комфор здравствених услуга и квалитетније лечење.
7. Изједначићемо приватно са државним здравством у интересу квалитетнијег лечења грађана Србије, што је зацртано и Уставом Србије, да грађани као сада не би морали да двапут плаћају исту здравствену услугу.

Значи МИ СЕ ЗАЛАЖЕМО ЗА ТАКВА ПРАВА ПАЦИЈЕНАТА која ће омогућити грађанима Србије да се са књижицом здравственог осигурања могу лечити на целој територији Србије по свом избору било да је то приватни или државни доктор или приватна или државна болница.

Мере:

1. Министар здравља мора да буде ванпартијска личност, угледан човек и лекар. То исто важи и за начелнике болница, начелнике одељења у болницама, као и за сва руководећа места у здравству.
2. Фонд здравственог осигурања мора бити строго под контролом Министарства здравља, без уплива политичких партија.
3. Бесплатно лечење за све пензионере, децу до напуњених 18 година, студенте, незапослене без прихода, мајке са децом до 7 година старости, инвалиде, болесне од малигнух болести, туберкулозе, хроничних болести...
4. Успоставити контролу обавезног редовног плаћања здравственог осигурања радницима од стране послодавца.
5. Поново омогућити при домовима здравља бесплатну стоматолошку службу за социјално угрожене категорије становништва.
6. Стимулисати отварање милосрдних болница преко задужбинских фондова. У рад ових болница укључити волонтере који ће бити под контролом здравственог особља.
7. Отворити болнице и одељења у постојећим болницама за умируће пацијенте (као што постоји свуда у свету).
8. У великим градовима организовати трезнилиште за пијане са надокнадом трошкова лечења у виду обавезног друштвено-корисног рада или велике новчане казне.
9. Строго контролисати и кажњавати случајеве примања мита и злоупотребе пацијената.
10. Отварати што више мањих специјализованих болница у малим градовима
11. Побољшати основну здравствену заштиту и ургентну помоћ у селима и око насељених места у Србији, нарочито у току ноћи.

12. Побољшати третман трудница у здравственим установама (Домовима здравља и породилиштима)
13. Породиљама омогућити бољу психолошку и правну помоћ већ у породилишту (тако што ће правник и психолог бити у тиму здравствених радника који воде рачуна о породиљама – и присуствовати барем једној лекарској визити сваке породилје или спровести кратку информативну анкету међу породиљама по питању њиховог третмана од стране стручног особља, као и проблема са којима се сусрећу).
14. Породиљама омогућити бољу подршку у првим данима дојења и неге детета – увести универзални телефон на коме 24 часа дежурају педијатријске сестре пружајући све неопходне информације.

Просветна политика

Образовање у ширем смислу подразумева поред школског образовања и просвећивање путем медија, културне политике, уметности, обичајности и других облика личног, породичног и друштвеног живота.

Школство у Србији је у дубокој кризи, која се огледа у концепцијском, финансијском, организационом и кадровском плану, а као последицу има пад квалитета образовања на свим нивоима (основном, средњем и високом). Одговарајућа решења могу се наћи само уз помоћ људи из непосредне стручне праксе, а никако досадашњом политизацијом просвете, постављањем партијских кадрова или идеолошким реформама којих смо се нагледали од Стипе Шувара до Гаше Кнежевића.

Ми се залажемо за дугорочно стабилан образовни систем као темељ успешне државе и друштва. Поред непостојања адекватне националне стратегије развоја образовања, наглашавамо и недовољно издвајање из буџета за бољи материјални стандард како запослених тако школства у целини. Посебно је алармантно констатно смањење броја ученика из године у годину. Главни разлози за ову појаву су и круцијални проблеми са којима се школство суочава:

- 1) негативни прираштај становништва,
- 2) погрешна и недовршена реформа образовног система,
- 3) лош Закон о основама система образовања и васпитања,
- 4) неадекватан систем финансирања,
- 5) превелика овлашћења директора школа и партијских људи у школским одборима,
- 6) политизација образовног система, настојање сваке нове власти да се за време њеног мандата искаже што веће запошљавање, уз обавезно довођење у систем својих партијских кадрова на места сарадника, начелника школских управа и директора школа.

За последицу имамо то да је око 30% запослених у статусу радника на одређено време, радника са непуним радним временом, а постоји и проблем одређеног броја нестручних наставника. Притом, у 66,2% свих школа иде само 9,4% ученика, а у осталих 32,8% иде 90,4% ученика. У 182 школе иде 1 до 5 ученика. Јасно је да је са економског становишта оваква мрежа школа неодржива, али је исто тако гашење сеоских и школа у мањим градовима пораз државе која популационо умире. Зато је питање образовања, као и питање привређивања и безбедности, неодвојиво од решавања државног приоритета број 1 – проблема беле куге и биолошког нестајања народа.

Српски покрет Двери сматра да нема вишка запослених у школама већ мањак деце. Увођењем пронаталитетне политике умногоме ће постојећи проблеми бити решени. А са деметрополитизацијом Србије, у складу са новонасталим потребама, биће направљена нова мрежа школских установа, тј. циљ је да се већ постојеће празне или полупразне школе напуне децом.

Циљеви:

- Донети Националну стратегију развоја образовања
- Изменити и допунити Закон о основама система образовања
- Преиспитати тзв. болоњску реформу високог образовања
- Вратити ауторитет и социјални статус учитељу, наставнику и професору
- Ослободити образовни систем од политике и партијских кадрова
- Размотрити могућности бесплатног студирања
- Ускладити развој образовања са планираним друштвеним и посебно привредним развојем.

Мере:

1. У духу своје политике која на прво место ставља стручност и укључивање струковних организација у разматрање питања из њихове стручне области, просветна политика Двери ослања се на *Програм за стабилан образовни систем* који је предложила Унија синдиката просветних радника Србије, најрепрезентативнији синдикат просветних радника и један од најбоље организованих синдиката у Србији уопште.
2. У доношење Националне стратегије развоја образовања у Србији којом би се дефинисали кључни циљеви и магистрални правци образовања, као и начини реализације тих циљева, укључити практичаре, односно људе из струке.
3. Да се наредних 5 година повећава издвајање из републичког буџета за школство по следећем принципу: за 0,2% БДП годишње више, а да из локалне самоуправе стиже истих 0,8%.
4. Да се расподела дела тих средстава усмерава у већој мери за потребе стандарда образовних институција и услова рада.
5. Променити састав школских одбора и строго забранити локалним самоуправама да мењају школске одборе када се промени локална власт.
6. Ограничити овлашћења директора, као и решити његов статус и мандат.
7. Дефинисати на адекватан начин како се оцењује владање и да од 6. разреда основне школе владање улази у школски успех.
8. Прецизније одредити радно-правни статус запослених у установама образовања.
9. Укинути све асистенте и саветнике јер у овом тренутку за њих нема места у образовном систему.
10. Уредити питања лекарских прегледа.
11. У потпуности уредити дисциплински поступак и удаљавање са радног места.
12. Реорганизовати просветну инспекцију другачије него што је сада предвиђено.
13. Мрежу школа променити и прилагодити новонасталој ситуацији (посебно у привреди).
14. Потребно је у перспективи прећи на једносменски рад, а то је могуће само ако се изгради велики број нових школа на адекватним местима.
15. Где је год могуће прилагодити се стандардима спуштањем броја ученика на 25 по одељењу.
16. Вишак запослених преусмерити у рад у одељењима за образовање одраслих и тиме делимично амортизовати вишак, а за остале омогућити социјални програм.
17. Када су у питању зараде и друга примања запослених у образовним установама предлог је да се што пре донесе Закон о платама на бази платних разреда, како би се створили услови за награђивање оних који постижу боље резултате рада и обезбеђивање услова за стицање звања уз одговарајућу материјалну надокнаду.
18. Предлажемо и реформу надзорничке службе и школских управа, тако што би послове стручно-педагошког надзора вршили предметни педагошки саветници, а не као сада надзорници „опште праксе“ задужени за контролу свега и свачега. Осим тога, то би

били веома искусни људи са 10 и више година рада у просвети, који се истичу стручним и педагошким радом у настави или у струци, без обзира на политичку референцу.

19. Посебну пажњу посветити унапређењу гимназија, на првом месту кроз измене наставног плана и једносменски рад.
20. Омогућићемо бесплатно, односно о трошку државе студирање најталентованије деце чији родитељи не могу то да им обезбеде.
21. Посебну пажњу посветићемо студирању омладине из дијаспоре у Србији, као и образовним институцијама у функцији очувања националног идентитета (тзв. српским школама) за Србе у расејању.

Културна и спортска политика идентитета

Актуелна културна политика у Србији иде на руку чиниоцима слабљења, дезоријентације и разградње не само српског културног идентитета, по коме смо се издвајали и издвајамо међу културама тзв. региона, него и сваке креативне особености и поузданог система духовних вредности. Као што је била у раздобљима без државе, култура, схваћена као обједињујући простор народне заједнице, треба да и данас сачува улогу коју је имала и када наш народ државу, односно слободу, није имао. Не само да смо, попут осталих европских и не само европских народа, под ударом жестоког глобалног културног колонијализма, него је завладала и дезоријентација којој смо сведоци протекле деценије, као наставак стратегије развијане и уврежене током пола века „југословенске“ културне политике.

Културни живот у данашњој Србији исцрпљује се у празним и формалним ритуалима међународне, нарочито регионалне сарадње. Под лозинком „регионалне културне сарадње“ и наводне регионалне културне политике као приоритета (на чему инсистира једино званична Србија), чине се систематски напори да све битне одлике идентитета српске културе буду скрајнуте и пребрисане, у име поновног заједништва на штету српске културе која је, по креативном замаху и особености, увек предњачила међу јужнословенским суседима. У таквим околностима „сарадње“, за представнике српске културе најчешће се именују, наметнути од стране структура културне власти Србије, личности и остварења „политички коректна“ и суседима прихватљива, антinationално опредељена, која не припадају верификованим врховима наше уметности, док је понекад питање и припадају ли уопште уметности.

Актери званичне културне политике, као и државне политике уопште, у средиште пажње постављају повољан спољни утисак на међународне чиниоце, и за то се неселективно троше (иначе недовољна) буџетска средства, док су реалне и истински потврђене вредности националног предзнака и садржаја, осведочене установе и појединци, на маргини пажње и подршке. Под паролама неопходне промене наше укупне свести, за добро садашњости, сарадње и напретка, спроводи се све огољенија антinationална, једном речи „туђа“ културна политика. Они који памте времена Титове Југославије сећају се да је и тада „национално“ обележје у култури и уметности било начелно спорно, нарочито у случају српске културе. Тако је, још изразитије, и данас.

Телесно здравље и спортски дух

Посебну пажњу поред националне културе српског народа и свих других националних мањина које живе у Србији поклонићемо и спорту, телесном вежбању и физичком здрављу, као видовима промоције здравих стилова живота. У спорту видимо посебно значајну врсту родољубља и представљања нашег народа и државе у свету. За све

ово потребна нам је Национална стратегија у области спорта, а спорт и тренирање морају бити што више бесплатни и доступни свима.

Ово се посебно односи на омладину за коју сматрамо да је олако оптужена као екстремистичка и хулиганска, и да се пре може окарактерисати као родољубивији део нације у који није довољно уложено, који је запостављен и препуштен духовном и физичком пропадању, а коме се мора посветити посебна државна пажња, иницијатива и подршка.

Циљеви:

- вратити улогу српских националних установа културе у друштву и држави
- законска заштита ћирилице, као и њено пуно, равноправно интегрисање у све видове савремених информационих технологија
- усвајање Националне стратегије према Србима у региону и расејању у погледу очувања националног идентитета
- реформа јавног медијског сервиса у правцу нове културне политике идентитета
- преиспитивање постојеће поделе националних фреквенција
- већа изградња локалне спортске инфраструктуре
- конкретна финансијска и медијска подршка школском, универзитетском, рекреативном, професионалном и репрезентативном спорту
- ангажовање омладине кроз разне нове радне, волонтерске, културолошке иницијативе и друге облике здравих стилова живота
- заштита идентитета националних мањина у Србији
- јачање лексикографске и енциклопедијске активности, која је свуд у свету мера опште друштвене развијености и образованости: од различитих лексикона до енциклопедије, од основног речника до посебних (специјализованих) речника
- оснивање Музеја геноцида са двоструким циљем: унутрашњим - кроз развијање јавне свести о геноциду над српским народом и спољашњим - као облик упознавања светске јавности о историјским чињеницама
- филм о Јасеновцу
- институционално повезивање (националних институција) са Републиком Српском и Црном Гором.

Мере:

1. Темелј сваке реалне државне културне политике нужно је националан. Тек као профилисан културни идентитет можемо ступати у природне и ненаметане, плодноне контакте са другим културама, нарочито суседним, са којима смо увек имали доста прожимања.
2. На делу је, веома дуго, јасна стратегија да се српска култура сведе у границе Србије, а тој штетној тежњи излазе у сусрет и наши културни чиниоци. Циљано се подешава слика српске културе према другима, како је други хоће видети, а не према ономе што јесте. Сарадња установа културе Србије и Српске заслужује приоритетни статус и треба бити стратешки подстицана, много обухватније него данас, за шта несмањено постоји интерес и стална, често неузвраћена, иницијатива из српског простора западно од Дрине. Такође, неопходна је несмањена активност на културном прожимању Срба у околним државама и у расејању.
3. Српска култура, као и српска држава, мора изаћи из (на почецима племените) југословенске заблуде, која нас је тешко помела и застранила. Српска култура, једнако као и наш народ, у данашњој Србији и изван Србије, још увек подноси ударце који би да је обеснаже и још више помету и на те ударце не реагује на одговарајући начин, као ни држава. Српским манастирима на Косову и Метохији покушава се пребрисати српско име. Потире се сам помен српског језика у Црној Гори, а српски писци

пореклом оданде изузимају се из наставних планова. Спољна политика Србије мора да постави као питање првог реда, у домену поштовања личних и колективних права, брисање трагова српске културе из вековних (сада испражњених) српских простора, као и потискивање националне свести и елементарног достојанства у новоствореним државама бивше заједничке државе.

4. Ћирилица је и у Србији занемарена, а у неким суседним државама прећутно је забрањено употребљавати српско писмо. Ћирилично писмо је једно од првих знамења нашег културног идентитета и његово очување, кроз широку и јасно подстицану употребу у јавном животу, мора бити прецизно и спроводиво уређено, од школе до јавних институција српског народа, не доводећи у питање права других националних заједница на употребу свога писма. Исто се односи и на српски језик који је предмет преименовања и крађе широм Балкана. Зато се залажемо за доношење новог Закона о српском језику и ћирилици.
5. Српска држава и јавност прихватају толике драстичне акте против српске културе као природно стање, што је неодрживо. Неопходно је да српска културна политика донесе делатну стратегију постојаног и промишљеног, активног културног отпора, афирмацијом наших културних вредности и предности, подстицањем реалне културне самосвести у нашем народу, као и обухватним, вишестраним и сталним деловањем на афирмацији наше културе у свету, поготово у земљама нарочито захваћеним пропагандним ратом против Србије вођеним током претходне две деценије. Српска држава треба да финансира оне пројекте који ће истаћи високе вредности националне културе и утемељено осећање националног достојанства, за шта има више него довољно стварног упоришта, у прошлости колико и данас.
6. Српска држава и српска културна политика треба да имају на уму реалност снажно укоренење одбојности која преовладава у бившим југословенским републикама према специфичној историјској, културној и духовној традицији Срба. Такав однос огледа се и у непромењеној затворености регионалних средина за изразите српске културне производе (у елитној као и у масовној култури), наспрам широке отворености, чак привилегованости културних производа и посленика из тзв. региона у Србији. Систематским мерама успоставити равнотежу и начело природног реципроцитета у пољу регионалне културне размене, на основама елементарног а код нас прилично изгубљеног самопоштовања, као и на односима међусобног уважавања, без пристајања на негативне стереотипе који су створени према нашем народу и његовом духовном стваралаштву.
7. У самој културној елити Србије, као и изван наше земље, подстиче се подела на „две Србије“, традиционалну и модерну, и то у значењу „заостале“ и „напредне“. У мрежи институција подстичу се и подржавају оне које делују као продужетак „наднационалних“ процеса фаворизованих у друштву, а темељне, традиционалне културне институције и пројекти отежано функционишу или се гасе. Мрежа библиотека, као културно-образовних центара у свим општинским срединама, треба да буде подржавана и ојачавана. Исто важи за мрежу историјских музеја и архива, које треба подстицати и помагати у подухватима истраживања и презентовања локалне и националне културне и историјске прошлости, једнако као и афирмације савремене уметничке делатности. Исто тако, ојачати и темељније осмислити сарадњу државних установа са Српском православном црквом, не само у заштити споменика културе и неговању националне и хришћанске духовне баштине, него и у развијању свести о потреби за културним континуитетима.
8. Неравномеран културни развој иде под руку са другим аспектима неравномерног развоја. Стваралачке иницијативе из мањих средина не налазе на одговор какав заслужују. Учинити потребне кораке у превладавању недостатка међусобне повезаности и комуникације, како између великих центара и мањих средина, као и између средина приближне културне развијености. Плански подстицати и помагати

- културну размену између средина у Србији, између истих као и сродних институционалних мрежа. Помагати, материјално и стручно аматерско уметничко стваралаштво и разне облике фолклорне традиције, који су основа и често једино могућан облик културног деловања у неразвијеним срединама.
9. Одсуство стратешког утемељења у финансирању капиталних пројеката и културне продукције уопште видљиво је у променама тежишта министарства културе према персоналним променама у ресору. Помоћу стручних савета за поједине културне и уметничке области дефинисати приоритете у погледу планирања, финансирања и извођења капиталних пројеката од националног и државног интереса.
 10. Систематски се даје превелика предност видљивијим и медијски приказивим подухватима у односу на делатности и послове од изузетног значаја за очување, заштиту и проучавање националне културе. Колико год треба пружити подршку српском филму да нас на прави начин представља у свету, толико не смемо заборавити национални позоришни репертоар, архивско истраживање порекла и сеоба Срба, домаћу филхармонију, археологију, ликовне салоне, етномузику или издаваштво. Ово последње посебно у светлу да стране издавачке куће преузимају примат и тржиште уџбеника и белетристике у Србији, што је недопустиво, па много већу помоћ државе треба издвојити за домаћу књигу и издаваштво, док се посебна подршка мора дати преводу домаће књижевности на велике светске језике и промоцији у свету.
 11. У трајном фокусу пажње државе треба да буду подухвати и послови који ће утврђивати и афирмисати (у земљи и иностранству) самосвојности српске културе, као сегмента европске културе.
 12. Пажљиво размотрити удео државе у сфери културне продукције у новим медијима и технологијама, и учинити (као што то чине друге озбиљне државе) да се тај простор обликује у складу са базичним интересима националне културе и државе. Омогућити несметан рад комерцијално усмереној културној продукцији, али и регулисати њен општи квалитативни ниво, и спречити да се државни материјални и финансијски извори одливају у простор у којем треба да влада тржишна утакмица. Држава треба да посебно опорезује производе масовне културе којим би се помогла непрофитна културна продукција у темељним националним областима.
 13. У израду изводљиве, координиране стратегије у различитим областима културе треба укључити што шири круг меродавних људи из разних области, да би се избегао претежан уплив ужих, фаховских или приватних интереса појединаца блиских власти, непрепоручљив утицај дневне политике уопште, клановске повезаности, као и колонијална управа у националним установама културе.
 14. Ми смо против хиперпродукције ријалити шоуа и када будемо одлучивали у држави сви ријалити програми биће жестоко опорезовани и преиспитани, а средства на тај начин прикупљена уложена у културно-образовни и дејчи програм путем конкурса.
 15. Омогућићемо сталну државну подршку неговању, заштити и промоцији идентитета националних мањина у Србији.
 16. Покренућемо пројекат подизања споменика шајкачи у Београду
 17. Покренућемо пројекат изградње Дома ћирилице
 18. Изградићемо Музеј жртава геноцида над српским народом у 20. веку у Београду
 19. Пружићемо већу подршку српским школама у расејању и очувању духовности, српског језика и писма, историјских сећања, националне културе и фолклорних традиција Срба у расејању
 20. Иницираћемо специјалне културно-просветне и спортске везе са српским заједницама у региону, као и активнију улогу Матице српске у спровођењу културне политике идентитета у региону
 21. Омогућићемо укључивање српских заједница у региону и расејању у програме јавног медијског сервиса

22. Извршићемо измене и допуне Закона о спорту и доношење Националне стратегије у области спорта
23. Увешћемо низ пореских олакшица за финансирање спорта
24. Отворићемо посебан спортски канал као трећи програм на јавном сервису
25. Форсираћемо атлетику и телесно вежбање младих кроз повећање фонда часова физичке културе од предшколских установа преко основних школа до универзитета
26. Покренућемо прављење Куће кошарке и спортско-туристичких домова других најтрофејнијих спортова
27. Организоваћемо масовне народне акције у области екологије, шумљавања, пољопривреде, прављења локалне спортске инфраструктуре, физичког здравља...

Државна организација и управа

Да би Србија преживела постојећи режим управљања државом мора да буде замењен. Сваки нови дан са актуелним режимом на челу државе је наставак пропасти за све грађане Србије. Али ма колико предуслов сваког опстанка и напретка на првом месту била смена актуелног режима, подједнако је битно и ко ће доћи после овог режима. Јер, добро се сећамо и скупо плаћамо претходне наивности да је довољно да један режим падне да би нам било боље, односно да је свеједно ко ће доћи уместо лошег режима. Није и не сме бити свеједно ко ће доћи после овог режима, чија је утопистичка и преварантска политика *И Косово и ЕУ* дефинитивно поражена. Не смемо поновити раније грешке, већ морамо мењати не само режим већ и читав друштвени систем, а на првом месту систем вредности. Ништа нећемо добити променом постојећег режима на чије место би дошао други режим који би такође био постављен од стране Уједињених монопола Србије. Зато је да би се у Србији нешто променило потребна најпре промена постојеће политике, политичке елите и политичког система у целини, а потом и предизборне гаранције како ће изгледати та другачија политика.

Апсолутно смо против остајања на курсу условљавања и уништења Србије зарад уласка у ЕУ по сваку националну цену. Залажемо се за потпуни преображај унутрашње и спољне политике, повлачење црте испод свих погубних резултата у последње две деценије у привреди, социјалној политици, културној политици идентитета, спољној политици и другим друштвеним областима, и започињање нове политике, засноване на коначном дисконтинуитету са титоизмом који је требало да буде успостављен још у време рушења Берлинског зида. Зато већ сада тражимо Владу националног јединства и спаса, која је једини гарант спровођења једне такве нове политике. Те Владе не може бити без јединства по питању очувања Косова и Метохије у саставу Србије и јасног дефинисања заустављања погубног процеса придруживања ЕУ.

Противимо се београдизацији Србије и залажемо се за деметрополизацију (заустављање непланског раста Београда, Новог Сада и Ниша, и престанак пражњења унутрашњости Србије, посебно граничних и пасивних појасева), за укидање сувишних аутономија и неувођење никаквих нових региона, за јачање народних локалних самоуправа, као и за заштиту приватности и слободе грађана.

Војводство Српско је српски историјски термин, дело и победа, које је као политички појам отет и злоупотребљен од аутономаша за стварање нових сепаратистичких циљева у Војводини (усвојена су обележја Војводине која не осликавају српско наслеђе; шаљу се разноврсне поруке изнутра и споља да је Војводина потенцијални проблем; усвојен је статут АП Војводине који је покрајини дао одређена државна својства; успостављена је Војвођанска академија наука и уметности која је много активнија од маргинализоване Матице Српске; направљена је парабанкарска организација „Развојна банка Војводине“; на РТВ Војводина су доведени главни уредници и запослени који имају двадесетогодишњи стаж антисрпског деловања; АП Војводина је уведена у процес сукцесије СФРЈ, чиме све више добија међународни легитимитет; отворена је канцеларија Војводине у Бриселу, док су се на

последњем Попису становништва појавили и Војвођани, чиме се заокружују сви потребни парадржавни елементи).

Аутономија је, дакле, имала смисла у Аустроугарској и са присаједињењем Србији 1918. године смисао аутономије Војводине се изгубио. Данашњи великоаутономаши су, у ствари, прикривени сепаратисти. Грађанима у северној Србији није потребна нова администрација и бирократија у Новом Саду, и дуплирање власти, трошкова и пореза које захтева нови, централистички Београд у Новом Саду. Аутономаш је онај који заправо кошта и узима новце грађана северне Србије. Зато смо ми за развлашћивање аутономашке бирократије и за демонтажу свих оних механизма којима се наставља растакање Србије кроз подстицање сепаратизма у Војводини, јер знамо како су се овакви покушаји завршили у другим бившим југословенским републикама.

Дугорочно, Српски покрет Двери се залаже за реорганизацију државе Србије тако да постоји што мањи број посредника између буџета и крајњих корисника. Дакле, ми се залажемо за Србију која ће бити јефтина и ефикасна држава. Двери државу Србију посматрају као целину и залажу се за интегрални развој Србије кроз снажне инвестиционе подухвате ради унапређења квалитета живота у свим крајевима Србије.

Бићемо гарант свих права националних мањина у Србији на очување идентитета, а посебно ћемо одати велику почит свим оним представницима других вера и нација који су били спремни да жртвују своје животе за одбрану Србије. Нећемо дозволити разбијање државе и да српске заједнице у окружењу имају мања верска, национална и грађанска права него мањине у Србији. Поштовање људских и мањинских права не сме да пређе у диктатуру мањина, нити може бити повод за сепаратистичке циљеве. Србија је одувек била мултинационална, мултикултурна и мултиконфесионална држава, и то тако треба и да остане, уз подсећање да је лојалност држави Србији обавезан услов за остваривање права свих грађана Србије.

Доста нам је кршења већинске изборне воље грађана након избора и стварања владајућих коалиција за које нико није гласао.

Циљеви:

- суверена демократија, јака држава и јака народна локална самоуправа
- промена државно-политичке свести активирањем народних снага кроз уклањање страначко-бирократских баријера нормалном животу и привређивању
- постепено спасавање државе од политичара као тзв. спасилаца и незаменљивих управљача нашим животима, и стварање услова за исказивање индивидуалних талената, напредовања и одговорности, као и истинских грађанских и локалних иницијатива
- разбијање јавних и тајних политичких и привредних монопола и картела и успостављање услова за равноправну друштвено-привредну утакмицу
- Српска Војска
- одбрана Косова и Метохије у саставу Србије
- очување и самосталност Републике Српске
- постављање питања статуса Срба у бившим југословенским републикама
- повратак расејаних широм света и олакшавање њиховог бирачког права
- очување српског националног идентитета оних који остају у расејању
- децентрализација и децентрализација Србије, као и деконцентрација државне управе (размештање одређених делова државне управе ван Београда)
- подршка привредном и друштвеном животу у селима и мањим градовима, посебно у граничним и пасивним крајевима
- преиспитивање аутономије Војводине
- већа заштита приватности и слободе грађана
- реформа комплетног изборног, банкарског и пореског система

- ослобођење државне управе и јавних предузећа од партијских кадрова
- преиспитивање постојеће реформе судства
- преиспитивање односа према Хашком трибуналу
- преиспитивање улоге Куће цвећа
- исправљање неправди и реституција отете имовине после Другог светског рата
- деполитизација служби безбедности
- боље опремање и материјални статус припадника полиције
- боље спровођење антимонополских и антикорупцијских закона и већа улога независних државних ревизорских тела
- свођење улоге невладиних организација на меру њихове самодефиниције – организација финансијских и програмских независних од било које владе, домаће или стране

Мере:

1. Преиспитаћемо по Србију и комплетну државну управу штетне уговоре, законе и друге државне одлуке у процесу придруживања ЕУ
2. Прекидамо преговоре са тзв. приштинским режимом, тражимо поштовање Резолуције 1244 и повратак преговарачког поступка у Савет безбедности Уједињених нација, и радимо на јачању српских институција и свим видовима подршке српском народу на Косову и Метохији, као и расељенима са КиМ.
3. Онемогућићемо већинску приватизацију свих стратешких ресурса државе Србије, на првом месту рудних и шумских богатстава, пољопривредног земљишта, извора пијаћих вода, бањских лечилишта и речних токова, и дозволити једино докапитализацију до 49 посто власништва.
4. Извршићемо ревизију свих спорних приватизација, прочешљати уговоре и затражити одговорност надлежних који су прекршили закон приликом приватизације или нових власника који нису испоштовали уговорне обавезе.
5. Донећемо Закон о испитивању порекла имовине свих домаћих политичара и тајкуна од 1989. до 2012, кривично гонити све који су се обогатили злоупотребом службеног положаја и додатно опорезовати све који су своје богатство остварили монополским положајем у привреди.
6. Ако се ми будемо питали у Србији неће бити организоване геј параде.
7. Када ми будемо одлучивали биће строго забрањена дистрибуција генетски модификованог семена и хране у Србији.
8. Зауставићемо обједињавање свих личних докумената у један и стварање државе надзора над грађанима кроз биометријске системе идентификације, чипове, камере и централизоване базе података. Залажемо се за измене и допуне Закона о приватности и заштити података.
9. Законским актима зауставићемо неплански раст Београда, Новог Сада и Ниша, и са државног нивоа кроз инвестиције, субвенције, пореске олакшице и друге видове помоћи подржати породични и привредни живот у граничним појасевима и пасивним крајевима, селима и мањим градовима.
10. Омогућићемо колективно добијање држављанства за све Србе у региону, на првом месту за све Србе Републике Српске и Црне Горе.
11. Поставићемо питање Републике Српске Крајине која је била под заштитом УН, вишеструког геноцида учињеног над Србима у Хрватској и повраћаја њихове отете имовине и других материјалних потраживања.
12. Поставићемо питање коме треба оваква аутономија Војводине за коју ниједан Србин никада није гласао и супротставити се свакој регионализацији и даљем распрачавању Србије, посебно стварању додатних бирократија и администрација.

13. Заложимо се за промену комплетног изборног законодавства након чега бисмо коначно добили прилику да гласамо за човека, а не за странку. На тај начин извршити реформу изборног законодавства и државне управе у функцији развлашћивања страначко-паразитског система и повратка народа у политику и стручњака у одлучивање.
14. Онемогућити запошљавање чланова странака у државну управу и постављање партијских кадрова на руководећа места у јавним предузећима мимо конкурса
15. Олакшаћемо добијање држављанства и гласачки поступак за бираче који живе у расејању. Отворићемо посебну Републичку и општинске канцеларије за повратнике и реинтеграцију у српско друштво.
16. Материјална и правна подршка Србима оптуженим или осуђеним пред Хашким трибуналом преко којих се жели наметнути колективна кривица српском народу
17. Откривање свих гробница жртава комунистичког терора после Другог светског рата, достојно сахрањивање жртава и обележавање стратишта
18. Испитивање да ли је Јосип Броз Тито сахрањен у Кући цвећа на Дедињу и промена намене Куће цвећа
19. Решавање питања повратка отете имовине верским заједницама и грађанима после Другог светског рата
20. Већа улагања из државног буџета у опремање и бољи социјални статус припадника свих служби безбедности и полиције
21. Ослобађање служби безбедности и полиције од политичких мешања
22. У оквиру реформе судства инсистираћемо на ефикаснијем спровођењу антимонополских и антикорупцијских закона
23. Подржаћемо значај и повећати овлашћења независних државних ревизорских тела и заштитника грађана и потрошача
24. Са државног нивоа подржати покретање што већег броја производних, пољопривредних и потрошачких задруга, кроз нови закон о задругарству
25. Увести посебне пореске олакшице за задужбинарске, спортске и хуманитарне активности свих врста
26. Укидање на десетине и стотине сувишних и паразитских државних агенција и пара-агенција које служе једино за удомљавање партијских кадрова
27. Увођење максимално могуће транспарентности буџетских издатака
28. Скидање НВО са државних јасли и пререгистрација свих НВО које примају новац од страних влада или организација у стране интересне групе и њихово одговарајуће законско регулисање.

Спољна политика

Ако смо били последњи верници југословенства и комунизма док су се ове две утопије у крви распадале на наше очи, не смемо себи дозволити да будемо последњи следбеници пропале идеологије евроунијатства док се ЕУ у овом часу распада.

Добро разликујемо Европу од Европске Уније, и насупрот еврофанатизму и утопизму, ако ЕУ уопште опстане - ми ћемо остати евроздржани.

Ми смо против фалсификовања наше старе и новије историје и измишљања нове правне, научне, политичке и медијске биографије српског народа. Једна од првих државних обавеза морала би бити прављење Музеја жртава геноцида над Србима у 20. веку и стављање превенције геноцида у темеље унутрашње и спољне политике Србије.

Циљеви:

- Спољна политика остваривања само српског интереса

- Замрзавање преговора са ЕУ
- Русија као наш први и најважнији стратешки партнер
- Сарадња са земљама БРИКС-а
- Србија ван НАТО
- Приступање Споразуму о недељивој колективној безбедности који је предложила Руска Федерација
- Српске интеграције у духовном, географском, економском, културном, хуманитарном, медијском и политичком смислу
- Превенција геноцида

Мере:

1. Замрзавамо преговоре са Европском Унијом и вршимо анализе колико су нас ти преговори и постигнути споразуми коштали и шта нам је даље чинити.
2. Русија је природно, историјски и реал-политички најважнији и основни темељ спољне политике Србије (а не један од стубова српске спољне политике као што се сада говори) у економском, политичком, безбедносном и сваком другом смислу
3. Подржаћемо Споразум о недељивој колективној безбедности који је предложила Руска Федерација.
4. Отворићемо решавање нових геополитичких питања: Парламент православног Балкана, Медитеранска Унија, Словенска Унија и Евроазијска Унија. На првом месту нас интересује могућност Српске Уније на Балкану.
5. Српско национално питање је нерешено, и учињена је велика неправда и штета српском народу на крају 20. века. Стога треба поново поставити српско питање, и са тим у вези преиспитати процес разбијања бивше Југославије и прављења нових граница.
6. Престанак приближавања и сарадње са НАТО-пактом. Залажемо се да Србија никада не постане члан те организације, и правимо дисконтинуитет са садашњом политиком.
7. Српска дипломатија ставља се у максималну функцију промоције економских интереса државе и заштите српских заједница у региону.
8. Ради се на постизању реципроцитета у заступљености страних фирми из региона у Србији у односу на присуство српских фирми у њиховим државама.
9. Дипломатско-конзуларна представништва треба да буду у отворенијој комуникацији са српском дијаспором и помажу у успостављању много боље медијске, културне, образовне и привредне повезаности и заједничке делатности Матице и Расејања.
10. Превенцију геноцида кроз изношење истине о српском страдању у 20. веку у домаћој, регионалној и шире светској јавности стављамо у саме основе будуће српске спољне политике – да нам се геноцид никада не би поновио.
11. Посебну пажњу посветићемо одговарању на све фалсификате новије српске историје и покушаје наметања другачије истине о нама у одређеном делу светске медијске, правне, културне, научне и политичке јавности.
12. У представљање државе у свету укључићемо наше најуспешније научнике, уметнике, спортисте, привреднике и културне ствараоце из земље и иностранства.

Војна политика

Наша војска мора да се оспособљава, опрема и припрема за најтеже варијанте будућих ратних претњи, опасности и сукоба, а не за бајковите и крајње наивне жеље да више неће бити рата, те да се у том смислу и не морамо припремати за рат, већ за мировне операције по

белом свету и цивилну заштиту од елементарних непогода, оставивши наш народ на милост и немилост геноцидном тренду наших осведочених непријатеља.

Основна намена сваке војске је њена употреба у рату како би у њему остварила своју јединствену улогу и мисију. Кроз опортуне политичке ставове да рата више неће бити, те да ми никада нећемо ни под којим условима више ратовати, плански се разоружава и на жртвени пањ кад за то дође време доводи српски народ у матичној држави пред следећи талас геноцида, који у различитим облицима траје и данас.

Војска Републике Србије, односно Српска војска треба да буде и народна, а не само професионална. Таква војска има своје дубоке историјске корене, духовну основу, славну ратничку традицију, народно поверење и искрену подршку. Народна војска подразумева и тражи за све пунолетне и здравствено способне мушкарце да обавезно служе војни рок.

Укидање обавезног служења војног рока и његово свођење на добровољце, уз критично мали бројни састав професионалног дела војске, је опасна опција која пре води капитулацији и трагичном војном поразу, него некој могућности војног одвраћања или успешне одбране државе и националних интереса у рату.

Војна обавеза, почев од увођења у евиденцију, регрутовања, служења у активном и резервном саставу у нашем народу и држави увек се снажно и позитивно одражавала на породицу у смислу стварања, развијања и очувања здраве породице. Говорили се некада да ко није способан за војску није ни за породицу, односно ако си био у војсци можеш и да се жениш. Неприпремање наших синова за војску убрзано нам даје као резултат нагло нарастање броја готово неспособних младих људи, не само за војску већ за живот уопште.

Савремена професионална војска је по духу плаћеничка војска која је у суштини ипак мотивисана новцем, а контролисана и организована по интересно политичким (чак и страним), а не истински виталним државним, отаџбинским и националним интересима и разлозима. Оправдање да је оваква професионализација, организација и модернизација војске боља и јефтинија од ранијег обавезног служења војног рока је форсирана медијском кампањом и усмерено „оправдаваном“ подацима и анализама. Треба, наиме, имати у виду чињеницу да се не мери скупоћа наше војске њеним мирнодопским годишњим буџетом, уз наивност да више на Балкану никад неће бити рата; него се она мери пре свега последицама, успехом или неуспехом у будућем рату где способност и ефикасност војске долази једино до изражаја.

Стандард свакако има битну улогу у животу свих оних који се баве војничком професијом, али не може бити на првом месту. На првом месту је Отаџбина, а то је могуће само ако се кроз васпитање младих непрестано на томе потенцира. Ослањањем на професионалну војску без обавезног служења војног рока стварају се услови брзог распада у критичним моментима за Отаџбину.

У Српској војсци неопходно је организовати официрски кор као корпоративну професионалну организацију која има своју професионалну етику, професионалну част, професионалну одговорност, кодекс официрске части и судове части. Само таква друштвена организација професионалних официра изузетно позитивно утиче на хомогеност и дух официрске службе, високо друштвено поштовање и позитивну унутрашњу селекцију официра за најодговорније и највише дужности у Генералштабу и Министарству одбране. Официрски кор не прихвата страначко-политикантска кадровања, или било каква мешетарења или неодговорности, односно сумњичавости у војсци у целини и њеним суштинским уставним и законским обавезама.

Жене могу наћи своје место у војсци на оним местима чији им обим и тежина посла реално одговарају, али не и у борбеним јединицама.

Узимајући у обзир опште стање стандарда у земљи и извора финансирања војске потребно је законом регулисати да официри своје почетне дужности врше најближе месту рођења односно становања. Тиме би се створили бољи услови за благовремено формирање породица. Уз то, младе официре у почетним годинама службе је потребно мање ангажовати на задацима типа мисије, курсева и додатних школовања, како би у том периоду формирали

породицу. За постављање на командне и руководеће дужности као услов треба прописати већ формирану породицу.

Оно што је посебно важно је чињеница да се најбоља цивилна контрола војске управо обезбеђује преко квалитетног официрског кора и његове мисије коју он по духу опште сагласности о његовој етици, службеној части, законским обавезама и уставном улогом мора да има. Своје унутрашње друштвене активности Војска Србије требало би да обавља у духу своје професије у официрским домовима као што је то некада било и као што је то данас у свим озбиљним војскама света.

Како се тренутно одустало од ранијег обавезног служења војног рока, а ради афирмације добровољног служења војног рока, било би неопходно да се законски регулише одредба да се ниједан мушкарац не може запослити у државну службу уколико није одслужио војни рок. Овакав принцип би, с једне стране, знатно повећао интересовање младића за служење војног рока, а с друге, што је још важније, тиме би се у државне службе и по том основу примала лица са јачим степеном патриотске свести, части и одговорности, у односу на оне који у суштини избегавају или ниуком случају не желе да служе Отаџбини и нашем народу када се нађе у рату, односно у најтежим могућим условима.

Војни рок би било потребно продужити и попунити садржајима са више војничког духа и ратног оспособљавања. Тиме би се уједно повећао број активних припадника војске у односу на овај данас који је апсолутно незадовољавајући, унапред носећи и најављујући тешке последице будуће неуспешне војне и ратне одбране државе и нације. У исто време треба обновити традицију јавних радова које организује и изводи војска, као начин да се помогне изградња земље сопственим снагама и ресурсима, али и начин обнављања духа заједништва, моба и радних акција.

Циљеви:

- Доношење нове војне доктрине у складу са војно-политичким положајем Србије и српског народа у целини
- Враћање обавезе редовног служења војног рока и система резервног војног састава
- Развијање сопствене производње наоружања и опреме кроз обнову и повећање капацитета домаћих војно-техничких института и наменске индустрије
- Враћање примерене улоге и угледа Српске војске у друштву
- Подршка иницијативи о успостављању новог Споразума о недељивој колективној безбедности који је предложила Руска Федерација и јачање сарадње са Организацијом договора о колективној безбедности
- Војно-техничка сарадња и набавка новог наоружања од Руске Федерације, али и сарадња и узимање искустава и других страних војски
- Законско дефинисање статуса и права свих ратних војних ветерана - учесника у ратовима од 1991-1999.
- Одавање почести свим породицама погинулих
- Обележавање страстишта и подизање споменика страдалима
- Материјална помоћ ратним војним инвалидима (финансијска, у медицинским помагалима и бањском и сваком другом лечењу)
- Повратак у активну службу прерано пензионисаних официра са великим ратним искуством
- Обнова јавних радова које организује и обавља војска
- Обнова војног судства, војних објеката, војне механизације и пољопривредних добара, и војног спорта

Мере:

1. Обустављање даљег везивања војске за систем НАТО-пакта. Редифинисање формацијско-организационе структуре, наоружања, опреме, система обуке и васпитања.
2. Преиспитавање и раскидање постојећих обавеза и споразума са НАТО- пактом, као што су омогућавање контроле броја и структуре наоружања, слободног кретања НАТО трупа, размена безбедносних података, постојање НАТО канцеларије и сл.
3. Заустављање промена намене војних објеката.
4. Довођење у оперативно и функционално стање постојећих борбених средстава и опреме, као и довођење на потребну меру капацитета материјално-техничких средстава.
5. Председник државе има обавезу једном годишње да обиђе једну породицу погинулих, а председници општина све породице погинулих у својој општини.
6. У Српској војсци ангажовањем војних свештеника, кроз духовност афирмисати војничке врлине честољубља, дисциплине, храбрости, пожртвовања, скромности и истрајности. Свештеничко ангажовање мора бити посвећено доприносу духовног јачања и развијања војничке и националне части, а у Војној академији официрске части и отаџбинског идеала.
7. Нашим родовским јединицама ранга батаљон-бригада дати имена славних пукова-дивизија српске војске чије традиције настављају, односно требало би да настављају.
8. Почасној јединици Гарде у примереној форми вратити изглед свечане униформе из периода Краљевине Србије. Свечану униформу за официре свих родова и служби ускладити са традицијом исто тако из времена Краљевине Србије.
9. У војним јединицама знатније афирмисати славну војничку традицију закључно са изванредним јуначким примерима и делима одбране током агресије НАТО на СРЈ.
10. Кроз васпитање студената Војне академије афирмисати дух Отаџбинског идеала Српства, официрске части, корпоративне свести, патриотизма, професионалног поноса и друштвеног статуса. У све нивое васпитања официра, подофицира и војника уградити свест о Косову и Метохији као неотуђивом делу Србије.
11. Поузданим и трајним мерама кроз уздизање социјалног и животног стандарда професионалних официра, односно официрског кора, спречити државно, национално, лично и породично срозавање ове професије, њихово напуштање војске и калкулантско-трговачки однос према овој професији.
12. На војном спољно-политичком плану, обуставити даље везивање за НАТО, њихове формацијско-организационе структуре, наоружање и опрему, као и систем обуке и васпитања.
13. Покренућемо питање измене Закона о одликовањима, у којем ћемо предложити афирмацију одликовања која у нашој славној војној традицији имају утемељење.
14. Предложићемо Видовдан за Дан Српске Војске.

Председник Српског покрета Двери

Бошко Обрадовић